

EN NU JIJ!

Geroepen om door te geven

#ReBooth

Inhoudsopgave

3	Voorwoord	Door kapitein Anita Kamperman
4	#ReBooth 2025	Inleiding
5	Week 1	I Wie ontmoeten we vandaag? Mozes en Jozua
6		Omarmen
8		II Wie ontmoeten we vandaag? Saul en David
9		Wachten
11		Historie - Generaalsverkiezing
13		Eigentijdse ervaringen - Joke Wisseborg
15		Eigentijdse ervaringen - Hans Dingemanse
16		Whatsappen met... Justin van Horssen
18		Kinderpagina - Niet alleen, maar samen!
19		Gebed
20		Gespreksvragen
21	Week 2	I Wie ontmoeten we vandaag? David en Salomo
22		De uitvoering overdragen
24		Wie ontmoeten we vandaag? Wasti en Ester
25		Opvolger tegen wil en dank
27		Historie - Vrouwen in het Leger des Heils
28		Whatsappen met... Kayla Calvo
30		Kinderpagina - Een zware rugzak
32		Gebed
33		Gespreksvragen
34	Week 3	I Wie ontmoeten we vandaag? Elia en Elisa
35		Richtinggevende jaloezie
37		II Wie ontmoeten we vandaag? Zacharias en Johannes
38		Zo vader, zo zoon?
40		Historie - William en Bramwell
42		Eigentijdse ervaringen - Comm. Dick Krommenhoek
44		Whatsappen met... Nynke de Jager
46		Kinderpagina - Een voorbeeld zijn
48		Gebed
49		Gespreksvragen
50	Week 4	I Wie ontmoeten we vandaag - Jezus en de 72
51		Impact vergroten
53		En nu jij!
55		Historie - En nu wij!
56		Eigentijdse ervaringen - Stephanie Joy Eerhart
57		Whatsappen met... Pelle van der Zee
59		Kinderpagina - Niet laten vallen
61		Gebed
62		Gespreksvragen

Geloven in de Buurt

Het programma 'Geloven in de Buurt' werkt aan het versterken van de lokale samenleving en is een samenwerkingsverband van het Kerkgenootschap Leger des Heils en de Stichting Leger des Heils Welzijns- en Gezondheidszorg.

Onder de paraplu van Geloven in de Buurt komen korps, buurthuis kamers en Fresh Expressions (pioniersplekken) samen om in naam van Jezus Christus te bouwen aan communities, in nauwe verbinding met de lokale context en behoefte.

Voorwoord

Beste lezer,

Wat fijn dat je meedoet aan #ReBooth2025!

#ReBooth is een jaarlijks terugkerend project van het Leger des Heils dat ons persoonlijk maar ook als geloofsgemeenschap wil helpen te groeien in ons geloof door inspirerende overdenkingen, reflecterende vragen en praktische handreikingen.

Het thema van dit jaar is 'En nu jij! – Geroepen om door te geven.' We gaan met elkaar nadenken over hoe we allemaal op onze eigen wijze inspirerende leiders kunnen zijn voor de generaties die na ons komen. Welke belangrijke inzichten en waarden willen we doorgeven? Hoe kunnen we meebouwen aan Gods koninkrijk?

De meest waardevolle les die ik ooit over leiderschap heb meegekregen, is: 'Een groot leider is in de eerste plaats een dienaar.' Wanneer we de geschiedenis van Jezus lezen, komen we het woord dienaarschap regelmatig tegen. Jezus, de koning der koningen, degene die God alle macht heeft gegeven, is de Heer die dienaar werd. Lees de prachtige tekst in Filippenzen 2 er nog maar eens op na.

Deze dienende Leider inspireert mij. Zijn voorbeeld wil ik volgen. Jezus is de enige Meester die, wanneer je Hem omarmt, je zal geven wat je nodig hebt. Die waarheid, maar ook die persoonlijke ervaring, is wat ik door wil geven. Als moeder, als vriendin, als buurvrouw, als collega, als geloofsgenoot en ja, ook als leider. En dat gaat met vallen en opstaan. Daarom is het ook zo belangrijk om elkaar daar in te bemoedigen, van elkaars ervaringen te leren, en vooral ook vanuit Gods Woord geïnspireerd te raken.

Ik wens je veel zegen toe bij het gebruik van dit #ReBooth materiaal. Stel je open voor Gods Geest; Hij zal je leiden.

Anita Kamperman (kapitein)
Veldsecretaris Kerkgenootschap
Programmadirecteur Geloven in de Buurt

#ReBooth 2025

Inleiding

Wordt een leider geboren of gemaakt?

Waarom herken je een goede leider?

Hoe geef je als bestaande leider je vertrouwen aan nieuwe leiders?

Hoe verbind je je als nieuwe leider met wat achter je ligt?

Hoe bepaal je jouw moment van loslaten?

Het zijn vragen van onze tijd! Het zijn vragen die leven binnen politiek en bedrijfsleven, maar ook binnen maatschappelijke en religieuze organisaties. En ja, het zijn ook de vragen van het Leger des Heils in de 21e eeuw! Het Leger des Heils van de 21e eeuw staat voor grote veranderingen. De snelheid van veranderingen is in de hele wereld niet eerder zo hoog geweest. Wie gaat voor? Wie wijst de weg?

Geloven in de Buurt ziet een bijzondere rol voor lokale gemeenschappen (zgn. communities) die als dragende, door Jezus geïnspireerde, netwerken een hoopvol effect kunnen uitdragen in deze wereld. Die gemeenschappen hebben lokale leiders nodig die de toekomst wijzen, die de toekomst helpen vormgeven en gelovig een weg zoeken in die toekomst. Nu zijn we niet allemaal leider van een activiteit, maar wel zijn we allemaal deel van een groep mensen die met elkaar onderweg is. Allemaal kunnen we bijdragen, allemaal kunnen we doorgeven. Allemaal kunnen we meebouwen aan de toekomst.

Graag nemen we je in #ReBooth2025 mee voor inspiratie vanuit de Bijbel, de Leger des Heils-geschiedenis én de actuele praktijk van medewerkers en jongeren in het land. We kijken naar de manier waarop leiders in het lange spoor van Gods missie in deze wereld

- hun opvolgers vinden en vormen,
- hun dromen loslaten en doorgeven en
- hun geestkracht overdragen en een erfenis nalaten.

We hopen dat jij in deze verhalen iets vindt wat jou inspireert! We hopen dat je aangemoedigd wordt om – waar je je ook mag bevinden – samen met andere leerlingen van Jezus mee te bouwen aan Gods Koninkrijk en het Leger des Heils van de toekomst. Jij maakt het verschil!

Week 1

I Wie ontmoeten we vandaag?

Mozes en Jozua

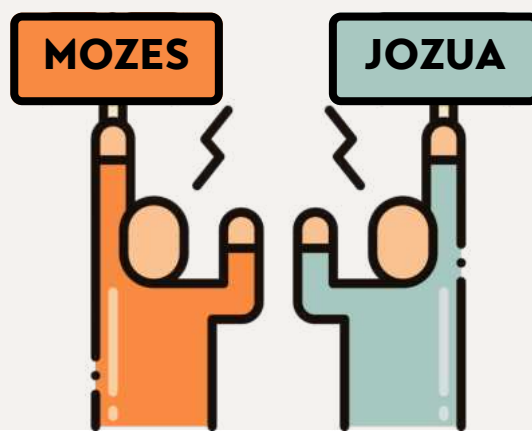
Wie is Mozes?

Geboren in een Hebreeuws gezin ten tijde van een wrede farao, hing het leven van Mozes, vanaf het prilste begin, aan een zijden draadje. De Egyptische farao had uit angst voor een groeiend volk Israël (dat al enige eeuwen als gast in Egypte woonde) de opdracht gegeven om alle jongens te doden. Twee keer ontspringt Mozes de dans omdat vrouwen voor hem in de bres springen. Eerst zijn het de vroedvrouwen Sifra en Pua die weigeren het wrede bevel tot het doden van de baby-jongens uit te voeren. Daarna dankt Mozes zijn leven aan zijn moeder, die besluit hem verborgen te houden na zijn geboorte. Wanneer het verstoppert niet langer gaat, legt zijn moeder haar kind in een papyrus mandje in de rivier: een wanhoopsdaad of een daad van vertrouwen? Weer is daar een vrouw die tegen de verwachtingen van de farao ingaat en Mozes' leven redt: de dochter van de farao ontfermt zich over de baby en neemt hem op in haar paleis. Mozes groeit op als een prins. Volwassen geworden blijft Mozes zich bewust van zijn afkomst. Als hij ziet hoe zijn volksgenoten tot dwangarbeid worden gedwongen, raakt het hem en op een daad van onrecht tegenover een volksgenoot, reageert hij met een moord op een Egyptenaar. Daarna wordt alles anders. De vondeling die prins werd, wordt vluchteling. Vele jaren leidt hij een leven in de luwte; als herder weidt hij de schapen van zijn schoonvader Jetro. Maar op een dag spreekt God hem aan bij een brandende braamstruik en geeft hem de opdracht terug te gaan naar zijn volksgenoten en leider te worden in een onvoorstelbare bevrijdingsactie.

Wie is Jozua?

Ondanks de wrede beperkingen op de geboorte van jongens in de generatie van Mozes, worden er nog steeds moedige mannen geboren in het Israël wat in Egypte woont. Hosea, de zoon van Nun is er één van. We leren hem kennen als jongeman die Mozes ondersteunt. Zijn naam wordt door Mozes aangepast: Hosea (wat betekent 'redding' of 'verlossing') wordt Jozua (wat betekent 'God is zijn hulp' of 'God redt'). Een bewuste keuze om de jonge Jozua er aan te herinneren dat redding niet van jezelf, maar van God komt?

Jozua is enerzijds moedig en vol vertrouwen op God – zo blijkt wanneer hij één van de twaalf verspieders is die het Beloofde Land verkent - maar ook zoekt hij de stilte en de kracht van Gods aanwezigheid graag, zo blijkt uit Exodus 33:11. Jozua komen we later vaak tegen als legeraanvoerder, maar wanneer hij aan het einde van zijn leven zijn laatste woorden uitspreekt, blijkt hij toch vooral de geestelijke leider van zijn volk te zijn. Als hij zijn hart laat spreken, kan hij niet anders dan zijn mensen op het hart drukken om toch altijd trouw te blijven aan de God die hen redde.

Omarmen

Hoe kom je tot het omarmen van je opvolger?

Deuteronomium 31:1-8

Hierna sprak Mozes de Israëlieten opnieuw toe. Hij zei: 'Ik ben nu honderdtwintig jaar oud en niet in staat om nog langer leiding te geven. Bovendien heeft de HEER me gezegd dat ik de Jordaan niet mag oversteken. De HEER, uw God, zal zelf voor u uit gaan en de volken aan de overkant voor u uitroeien, zodat u hun land in bezit kunt nemen. Jozua zal u daarbij aanvoeren, zoals de HEER heeft gezegd. De HEER zal hen het lot laten delen van de Amoritische koningen Sichon en Og, die Hij met heel hun land heeft vernietigd. Wanneer Hij u de overwinning op die volken geschonken heeft, moet u met hen precies zo handelen als ik u heb opgedragen. Wees vastberaden en standvastig. Wees niet bang en laat u niet afschrikken, want het is de HEER, uw God, die met u meegaat. Hij zal niet van uw zijde wijken en u niet verlaten.' Toen riep Mozes Jozua bij zich en ten overstaan van alle Israëlieten zei hij tegen hem: 'Wees vastberaden en standvastig, want jij zult het volk het land binnenleiden dat de HEER onder ede aan hun voorouders heeft beloofd, en onder jouw leiding zullen ze het in bezit nemen. De HEER zelf gaat voor je uit, Hij zal je bijstaan en geen moment van je zijde wijken. Wees niet bang en laat je door niets ontmoedigen.'

Omarmen

"Wie God aan het lachen wil maken, moet Hem vertellen wat zijn toekomstplannen zijn!" Een Griekse Leger des Heils-officier maakte eens die opmerking toen hem gevraagd werd of hij (toen in Engeland) voornemens was om later weer in Griekenland te gaan werken! Hoe vaak ontdekken we inderdaad niet dat de toekomstdromen die wij hebben later nauwelijks overeenkomsten vertonen met de realiteit! Zo ook voor Mozes; hoe had hij ooit kunnen denken dat hij van vondeling, prins zou worden en van prins weer vluchteling! Om vervolgens van vluchteling, herder en van herder een leider van een enorme bevrijdingsactie te worden!

Mozes. Ja, je kunt dan ook zeggen dat hij een leider is tegen wil en dank. Maar wat zijn de gebeurtenissen waar hij bij betrokken wordt, belangrijk geweest! De bevrijdingsactie waar Mozes bij ingezet wordt, zal heel belangrijk worden in het denken over God binnen zowel het Joodse als het christelijke geloof. Hierdoor zal iedereen weten: God is een Bevrijder en Hij heeft de bevrijding van mensen op het oog!

Mozes voelt wel dat hij geen krachtige leider is. Hij strubbelt tegen als God hem bij de brandende braamstruik vertelt dat hij een opdracht te vervullen heeft. God geeft Mozes in zijn leven anderen die hem tot steun mogen zijn. Allereerst wordt hem Aäron als helper gegeven. Gaandeweg de geschiedenis horen we de naam van Jozua steeds vaker naar voren komen. Aäron was iemand van Mozes' eigen generatie en familie. Jozua was iemand van een heel andere generatie, misschien zou je kunnen zeggen 'nog een jonge hond'! Waar Mozes beschreven wordt als 'zachtmoedig', horen we bij de naam van Jozua regelmatig de woorden 'wees dapper en vastberaden'. Een verschil in generatie en vermoedelijk een verschil in persoonlijkheid. En ook lijkt er verschil in opdracht. Mozes werd bijvoorbeeld gevraagd om tot in detail de wetten, regels en geboden over te brengen aan het volk om haar zo haar identiteit als volk van God te helpen ontdekken. Maar Jozua wordt allereerst gevraagd de strijd aan te gaan en de rol van aanvoerder van de strijdmachten op zich te nemen als Israël het beloofde land binnentrekt.

Als leider kun je er onzeker van worden wanneer je ziet dat je opvolger de dingen op een volledig andere wijze aanpakt. Je voelt je soms ongemakkelijk: "Heb ik het dan verkeerd gedaan? Zullen de mensen misschien zijn of haar koers liever hebben dan die van mij?" Je kunt je afvragen: "Waar blijft mijn bijdrage dan nog? Begrijpen mensen wel waarom ik op een bepaalde manier mijn keuzes gemaakt heb?" Ook nieuwe leiders kunnen de indruk hebben dat zij hun rol moeten invullen op een manier die veel lijkt op die van hun voorganger en vervolgens hier in vastlopen.

Ook bij Mozes en Jozua kun je je afvragen: "Waar is eigenlijk de rode draad in deze opvolging? Vult Jozua wel de voetstappen van Mozes?" Wie het antwoord zoekt in persoonlijkheden en de werkwijze van mensen zal vastlopen. Gelukkig is het hier overduidelijk dat deze beide mannen door God zelf uitgekozen zijn. Gods plan is de rode draad door de geschiedenis. Als we onze blik gericht houden op Gods doorlopende lijn ook in onze generaties, kunnen we van onzekerheid en frustratie opschuiven naar het omarmen en zegenen van nieuwe leiders.

Nog even tijd? Denk eens na over het volgende:

Mozes mocht het Beloofde Land niet binnen gaan én ervaart dat hij ook niet meer in staat is om nog langer leiding te geven (lees maar in vers 2). 'Mag niet meer' en 'kan niet meer'. Een pijnlijke combinatie voor Mozes en niet alleen voor hem. Misschien herken jij het zelf wel?

- Hoe voorkom je bitterheid wanneer je dit zelf tegenkomt in je leven?
- Hoe kun je iemand zegenen in jouw omgeving die worstelt met deze uitdaging?

II Wie ontmoeten we vandaag?

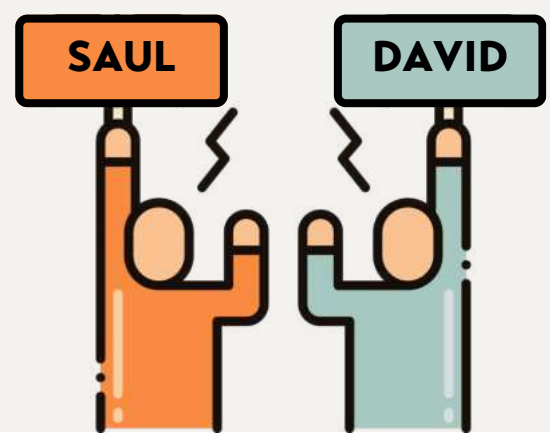
Saul en David

Wie is Saul?

De profeet Samuël geniet een enorm respect bij de mensen van Israël. Zijn zonen die hem zullen opvolgen hebben echter niet zo'n goede reputatie. De Israëlieten zien dat haarscherp en doen daarom hun beklag bij Samuel: 'Geef ons maar een koning, dat lijkt ons veel beter!' God vertelt Samuël dat hij Saul tot eerste koning van Israël mag zalven. Saul is een dertigjarige lange, goedgebouwde jongeman, die met kop en schouders uitsteekt boven alle anderen. Hij begint met goede moed aan de taak die hem is toebedeeld. Al snel doet zich een voorval voor waarbij Saul, uit angst zijn manschappen kwijt te raken, besluit het heft in eigen hand te nemen bij het brengen van een offer aan God. Hij wacht niet op Samuël, zoals afgesproken. Daarna doet zich nog een tweede situatie voor, tijdens de strijd tegen de Amelekieten, waarbij Saul de instructies van God aanpast naar eigen inzicht. Deze koning zoekt niet Gods leiding, maar zijn eigen macht. Het is voor Saul geen eenvoudige tijd. Vaak wordt hij geplaagd door een kwade geest, die hem het leven moeilijk maakt. Om toch wat rust te vinden, zoeken zijn dienaren iemand die muziek voor hem kan maken. De zoon van Isaï, David, komt aan het hof om in moeilijke tijden voor Saul op de lier te spelen.

Wie is David?

Na het bericht dat Saul zijn koningschap kwijt zal raken, laat God aan Samuel weten dat hij een nieuwe koning moet zalven. God stuurt Samuël naar het huis van Isaï. Wanneer vader Isaï wordt verteld dat er een offermaal voor de Heer zal plaatsvinden bij hem thuis, roept hij zijn zeven oudste zonen erbij. Samuël is onder de indruk van de sterke zonen van Isaï en verwacht hier een potentiële koning te vinden. Maar God laat hem weten dat geen van deze mannen in aanmerking komt. Als Samuël doorvraagt, blijkt Isaï nog een zoon te hebben, maar dit 'onderdeurtje' hadden ze niet geroepen. Hij was op het veld bij de kudde. Toch blijkt deze jongste zoon, David, de persoon die God op het oog heeft. David zal vanaf dat moment opvallen bij Saul; eerst vanwege zijn muziek, daarna vanwege zijn moed en vertrouwen op God om het op te nemen tegen de Filistijn Goliath. Ook wordt hij de schoonzoon van Saul, als beloning voor het verslaan van Goliath. Er ontstaat een bijzondere vriendschap tussen de zoon van Saul, Jonathan en David. Meer en meer ontdekt ook het volk – zonder dat men weet van de zalving door Samuël – dat David een succesvol legeraanvoerder is, die meer resultaten boekt dan Saul. Het duurt niet lang of David moet vluchten voor Saul, omdat deze zich bedreigd voelt in zijn koningschap door deze succesvolle jongeman. Jaren volgen waarin David opgejaagd wordt door Saul. Ondanks de heftige bedreigingen van Saul richting David, blijft David Saul respecteren als de gezalfde van de Heer. Pas als Saul sterft, wordt Davids koningschap werkelijkheid.

Wachten

Wat als je moet wachten tot jouw tijd komt?

2 Samuël 5:1-5

Alle stammen van Israël kwamen bij David in Hebron en zeiden tegen hem: 'Hier zijn we, uw eigen vlees en bloed. Ook vroeger al, toen Saul nog over ons regeerde, was u degene die de troepen van Israël aanvoerde. De HEER heeft u beloofd: Jij zult mijn volk Israël weiden; jij zult vorst over Israël zijn.' De oudsten van Israël kwamen bij de koning in Hebron. Daar sloot koning David ten overstaan van de HEER een verdrag met hen, en zij zalfden hem tot koning van Israël. David was dertig jaar toen hij koning werd en hij regeerde veertig jaar: vanuit Hebron regeerde hij zeven jaar en zes maanden over Juda en vanuit Jeruzalem regeerde hij drieëndertig jaar over heel Israël en Juda.

Wachten

Welke rij kies jij in de supermarkt? De langste of de kortste? In de supermarkt gaan we graag op zoek naar mogelijkheden om de lange rijen te omzeilen! Is er ruimte bij de zelfscan?

Wordt er een extra kassa geopend?

Of als het erg lang duurt: is het een optie om de boodschappen terug te leggen, om zonder aankopen de winkel maar weer te verlaten? Ja, al snel denken we: "Kan het ook wat sneller?!"

Dat zal David misschien ook wel eens gedacht hebben! Kan het ook wat sneller? Hij moest nog even wachten voor zijn zalving door Samuel uiteindelijk tot het koningschap zou leiden. Deze periode betekende niet alleen wachten, maar bracht ook veel tegenslagen, tegenstand en persoonlijke verliezen. Het zou een mens toch aan het twijfelen kunnen brengen of de boodschap van God misschien niet goed begrepen was? Gedachten om af te haken kunnen dan ook gemakkelijk vat op iemand krijgen. Waarom zou je op dit spoor blijven als er zo weinig resultaat lijkt te worden geboekt?

Misschien een situatie die ook jou niet onbekend is. Je hebt je aangemeld om iets te gaan doen, maar niemand lijkt te reageren. Je voelt je geroepen om een bepaalde taak op je te nemen, maar iedereen lijkt je voortdurend verkeerd te begrijpen. Je wordt als 'te jong' gezien of als 'nog niet voldoende ervaring'. Of je moet wachten tot een andere leider bereid is zijn of haar taak neer te leggen. Allemaal situaties die je aan het twijfelen kunnen brengen. Misschien wil je ook afhaken? Misschien is het lastig om je nog positief in te zetten voor initiatieven van de leiders, die er nu zijn.

David's houding kan dan voor ons een uitdagend voorbeeld zijn. Hij blijft ondanks grote tegenstand en bedreigingen Saul zien als de gezalfde van God. Ja, hij verdedigde zich, maar hij nam zich voor om Saul niet te schaden, zolang hij in het ambt stond wat hem door God gegeven was. Zelfs toen Saul zijn ambt niet langer op een God-erende manier invulde.

David zat zeker niet stil in deze periode van wachten, maar hij greep in ieder geval niet naar de macht. Misschien had hij dit mogen doen, dat weten we niet. Wat we wel weten is dat hij het moment afwacht waarop zijn rol door anderen wordt bevestigd. Als Saul gestorven is, is het volk unaniem; David moet hun koning zijn. Hier komen de roeping die God hem al eerder gaf én de verantwoordelijkheid die het volk hem gaf samen. Vanaf die dag is zijn koningschap een feit en kan deze man naar Gods hart – ondanks ook diepe gebrokenheid in zijn eigen leven – regeren en daarmee de voorbode zijn van de Koning die God eens tot eeuwige Koning zal kronen, Jezus Christus.

Nog even tijd? Denk eens na over het volgende:

Heb jij ook de overtuiging en misschien de ervaring dat God je roept, maar lijkt de tijd nog niet te zijn gekomen dat je daadwerkelijk aan de slag kunt gaan?

- Hoe houd jij je herinnering aan het moment van die eerste God-ervaring levend?
- En waar kun jij al wél het verschil maken?

Historie - Generaalsverkiezing

De eerste Generaalsverkiezing

Bramwell Booth kocht in 1925 Sunbury Court, een prachtig Georgiaans landhuis, met een ruim terrein met uitzicht op de oevers van de Theems, op korte afstand stroomafwaarts van Windsor Castle. De oudste zoon en opvolger van de stichter, William Booth, had het historische landhuis en het terrein gekocht om te gebruiken als een 'stafcollege'. Maar wat een ironie! Nog geen vier jaar later zou het de achtergrond en ontmoetingsplaats zijn voor discussies die leidden tot zijn afzetting. Was dit een 'paleiscoup' van heilsofficieren in machtsposities, of was dit een demonstratie van toewijding aan de missie van het Leger?

De oprichters van het Leger, William en Catherine Booth, waren tientallen jaren eerder 'Bevorderd tot Heerlijkheid'. Catherine in 1890 en William in 1912. Problemen met betrekking tot het aanwijzen van toekomstige leiders waren al een tijdje aan de gang vanwege zorgen over het functioneren van Bramwell.

In de oorspronkelijke stichtingsakte van het Leger uit 1878 werd bepaald dat een generaal, bij zijn aantreden, zijn opvolger mocht aanwijzen door de naam in een verzegelde envelop te stoppen en bij een notaris in bewaring te geven. William koos Bramwell.

Een dergelijk systeem is omstreden, omdat het gevaar van nepotisme in zich bergt en niet de garantie biedt dat de meest geschikte persoon gekozen wordt. Bovendien liet het geen ruimte om iemand bij niet functioneren op non-actief te zetten.

William weigerde aanvankelijk het idee op te geven dat elke generaal zijn eigen opvolger zou aanwijzen, maar stond wel toe dat er een ontsnappingsclausule werd ingebouwd in de stichtingsakte. Een herziene 'Deed Pole' van 26 juli 1904 voorzag in de mogelijkheid dat bij ontevredenheid over het functioneren van de zittende generaal een Hoge Raad bijeengeroepen mocht worden met als doel te beoordelen of een zittende generaal nog wel geschikt was voor de verdere uitoefening van zijn ambt. Nog geen 20 jaar later werd een Hoge Raad bijeengeroepen omdat er zorgen waren over de gezondheid en het leiderschap van Bramwell. Met vijf tegen 4 stemmen werd Bramwell ongeschikt verklaard en werd commissie Edward Higgins in zijn plaats gekozen als nieuwe generaal.

Nieuwe procedure

Om in het vervolg een generaalscrisis te voorkomen werden er duidelijke afspraken gemaakt over de procedure van opvolging. Deze werden in 1932 wettelijk vastgelegd. De nieuwe procedure ziet er - in het kort - als volgt uit: precies vier maanden voor de zittende generaal met pensioen gaat roept de chef van de staf alle actieve commissieleden en de territoriale

commandanten bij elkaar voor een Hoge Raad. Daar het kiezen van een nieuwe generaal een geestelijke basis heeft, wordt gedurende het hele proces ruim tijd ingeruimd voor meditatie en gebed. Men vraagt dan de Heer om wijsheid en zijn leiding.

Dan kan de nominatie beginnen. Iedere deelnemer mag iemand nomineren. De enige voorwaarde is dat de genoemde persoon officier is van het Leger des Heils. Om genomineerd te worden moet de naam minstens door drie personen zijn ingediend. Vervolgens wordt aan de genomineerden de tijd gegeven om na te denken of zij hun nominatie willen aanvaarden. Degenen die hier positief op reageren worden kandidaat voor de functie van generaal. Uit deze groep wordt de nieuwe generaal gekozen. De kandidaten bereiden elk een toespraak voor. Dit alles is bedoeld om zicht te krijgen op hoe zij staan ten opzichte van een breed spectrum van zaken betreffende het Leger des Heils en om beter zicht te krijgen op hun leiderskwaliteiten en persoonlijkheid. Als de leden van de Hoge Raad hebben kunnen reageren op de toespraken spreekt de voorzitter de volgende verklaring uit:

“Waar wij, de leden van de Hoge Raad, nu op het punt zijn gekomen om de volgende generaal van het Leger des Heils te kiezen, geven wij eenstemmig eer aan onze Drie-enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, en, in de naam van Jezus Christus onze Heiland, roepen we de leiding en hulp van de Heilige Geest in voor de uitvoering van deze zware verantwoordelijkheid, in het verlangen dat de wil van God zal worden gedaan.”

Daarna vinden in een sfeer van gebed de verschillende stemronden plaats, totdat één van de kandidaten tenminste tweederde van de stemmen heeft. Deze wordt dan de nieuwe generaal. Met deze procedure wordt zeker gesteld dat de beste kandidaat generaal wordt en wordt elke zweem van oneerlijkheid of nepotisme uitgesloten.

De eerste High Council vond plaats in 1929. De eerste gekozen generaal werd Edward John Higgins (als opvolger van generaal Bramwell Booth).

Eigentijdse ervaringen - Joke Wisseborn

Op dit moment mag ik werken bij Geloven in de Buurt als regio-officier voor de regio Midden Nederland. Een prachtige job waar ik al mijn ervaring, die opgebouwd is in de loop van de jaren kan toepassen en gebruiken. Die ervaringen zijn van praktische aard en ook van geestelijke ontwikkeling. Want door het leven heen maak je nog eens wat mee.

Het Bijbelverhaal en thema van deze eerste week brengen me zo'n 20 jaar terug in de tijd. Mijn man en ik kregen samen roeping voor het officerschap van het Leger des Heils. We hadden een gezin met puberkinderen en beiden een goede baan.. Daarnaast waren we actief binnen het korps van het Leger des Heils. We hebben onze roeping biddend in de handen van de Heer gelegd op het moment dat we de aanvraag indienden. Het is aan de Heer.

De procedure werd doorlopen en alles wat gebeurde werd bevestigd. De opleiding geregeld, de praktische zaken geregeld, alleen nog een plek om te werken. We waren zo gelukkig dat de Heer ons hierin leidde en dit gaf. Aan het einde van de rit bleek echter dat het niet door zou gaan. Er was geen goede werkplek te vinden die paste bij onze toenmalige gezinssituatie. We waren uit het veld geslagen, 'flabbergasted' op z'n Engels. We werden toch zo bevestigd en nu ging het niet door. We moesten terug naar onze werkgevers om te vertellen dat we onze banen toch wilden houden, wat gelukkig lukte. En we waren natuurlijk ook teleurgesteld in de organisatie. Hierover biddend en pratend kwamen we er uiteindelijk wel uit dat we ons verbonden hadden aan God en het Leger. Dat mooie Leger dat een middel is in Gods handen. Daar moesten we gewoon blijven, en dat hebben we gedaan. Met een krasje op de ziel. Maar in volle overgave dat God ons op de één of andere manier zou kunnen gebruiken.

Allebei mochten we ons leven vormgeven in gezin, het Leger des Heils en werk. We hebben geprobeerd Gods Licht te verspreiden door de jaren heen. We hebben veel verschillende dingen mogen doen die we nooit verwacht hadden. Werken in het Leger bij W&G, diensten leiden als envoy, Bijbelstudies geven etc. Een vol en rijk leven mag ik wel zeggen. En als we achterom kijken zien we dat de Heer ons leidde en zegende.

Tot een jaar terug er iets op onze weg kwam. We wonen naast de Leger des Heils korpszaal in Zutphen en de mensen daar verlangden zo naar een zondagsontmoeting. Door omstandigheden

werden er geen zondagsontmoetingen meer gehouden. Maar de kleine groep mensen sprak uit dat ze er naar verlangden om met elkaar rond het woord te zijn en God lof te zingen. Wij keken elkaar aan en zeiden: "Is daar iets voor ons weggelegd?" Wij crossen het land door om overal op zondag de samenkomsten te leiden, en naast ons huis was een groep mensen die hier behoefte aan had.

Opnieuw hebben we gesprekken gevoerd en nu geven we elke 1e zondag van de maand de geloofsontmoeting vorm in Zutphen. Toen we de eerste keer alles samen voorbereidden en ik mijn man bezig zag werd ik diep geraakt. Dat God zo voor ons zorgde, dat na 20 jaar dat verlangen van samen bezig te zijn in een geloofscommunity werkelijkheid werd. Ik werd diep dankbaar en gezegend alsof God zei: "Het is goed! Jullie mogen hier van betekenis zijn!" Wij hebben samen daar op dat moment de Heer gedankt en ons toegewijd.

Hoe belangrijk is het dat we ons toewijden aan God als we ons geroepen weten tot een taak. De taak van leiderschap binnen het Leger des Heils vraagt toewijding in eerste plaats aan de Heer. Waar wil Hij dat je bent? Ik heb geleerd door deze, en vele andere ervaringen dat de Heer het hele plaatje overziet. Hij leidt je waar jij het beste tot je recht komt en Hij je het beste kan gebruiken. Hij gebruikt ook de negatieve ervaringen ten goede voor jouw ontwikkeling, voor je hartsgesteldheid. Stem dus altijd je keuzes eerst af in gebed naar Hem. Dat kan ik in volle overgave zeggen nu ik achter deze ervaring sta. Wees een biddende leider. Breng eer aan de Heer door je werk.

Eigentijdse ervaringen - Hans Dingemanse

Als directeur van Leger des Heils Reclassering mag ik mij inmiddels ruim drie jaar inzetten voor herstel van mensenlevens, nadat zij hun straf er op hebben zitten. Getrouwd met Marieke en vader van twee dochters die beiden God dienen in het buitenland. Ik voel verwantschap met Mozes in mijn werk. Mozes was vol passie om zijn volk recht te doen en hen te (bege)leiden in de vrijheid.

Persoonlijk spreekt Mozes' roeping mij aan. Niet zozeer vanwege de wonderlijke omstandigheden – de brandende braambos -, maar omdat God zich hierin van zijn mooiste kant laat zien. 'Ik heb heel goed gezien, gehoord en gevoeld hoe mijn volk pijn lijdt'. Ik heb ook mogen ervaren dat God persoonlijk is en op mensen betrokken. Dat Hij iets doet aan de nood van mensen door medemensen in te schakelen.

Leiderschap komt je echter niet aanwaaien. Dat gaat niet vanzelf. Mozes acht zichzelf niet geschikt, zoekt uitvluchten en heeft liever dat een ander deze klus op zich neemt. Maar voor God is hij bruikbaar, want Zijn kracht wordt in zwakheid volbracht (red: 2 Korinthe 9). Mozes gaat vervolgens op weg en leidt het volk met Gods hulp naar het Beloofde Land. Het moet voor Mozes pijnlijk zijn om dat Land vervolgens niet in te mogen. Na Mozes neemt Jozua het leiderschap dan over. Kan het zo zijn dat deze fase van de reis een andere leider vraagt?

Ik vind het prachtig hoe twee verschillende persoonlijkheden door eenzelfde Geest geleid worden. Met een ander soort geestdrift, met hetzelfde vertrouwen. De eerste taak voor Jozua is het volk over de Jordaan zien te leiden. Hoe dan? Heeft hij iets aan zijn sterkte of vastberadenheid? Vanuit zijn vertrouwen op God roept hij het volk op zich klaar te maken om te gaan. Geen brug, geen schip, geen pad is nog in zicht. Hij vertrouwt erop dat God erbij is en voor een uitkomst zal zorgen. En hij krijgt het volk in beweging. Bij het zetten van de eerste stap in het water, verschijnt er een pad.

Een les die daarin ligt voor mij als leider, maar ook voor de mens die met God onderweg is: Geef leiding met het 'beloofde land' voor ogen. Vanuit geloof en vertrouwen. God kan ons juist gebruiken als we in beweging blijven en stappen durven zetten in een nog onbekende toekomst.

Jozua 1:9

Vergeet niet wat ik tegen je heb gezegd:
"Wees vastberaden en vol vertrouwen!
Wees dus nooit bang. Want Ik, je Heer God,
ben met je, waar je ook gaat."

Whatsappen met....

Justin van Horssen

Hoi Justin, leuk om je te spreken want wij kennen elkaar wel, maar voor de meelezers is het fijn als je je even voorstelt.

Ik ben Justin van Horssen 28 jaar en ik woon samen met mijn vrouw Melissa en onze zoon Floris in Grootebroek. In het dagelijks leven ben ik missionair werker bij het Leger des Heils en als heilssoldaat betrokken bij korps Amsterdam West. Ik ben in het Leger groot geworden.

Op welke manier raakt jouw persoonlijke missie die van het Leger des Heils?

Mijn persoonlijke missie is in alles gegrondvest in waar God ons toe roept. Dit was het al in 2018 toen ik, buiten het Leger des Heils, mij verkiesbaar stelde bij lokale verkiezingen omdat ik geloofde dat mensen beter geholpen konden en moesten worden. Wat ik toen deed en wat ik nu doe komt samen in de overtuiging, die Majoor Bosshardt mooi omschreef, dat het dienen van mensen in hun lijden in de kern het dienen van God is en dat wanneer ik God ten diepste wil dienen ik nooit de mens uit het oog mag verliezen.

Je hebt leiding gegeven aan verschillende Geloven in de Buurt locaties, hoe is dat zo gekomen?

Tot 2022 werkte ik als front-endontwikkelaar in de ICT en raakte ik steeds gefrustreerder in wat ik deed. Het weinige contact met mensen en het niets kunnen doen aan de maatschappelijke problemen die ik zag, maakten dat ik mij steeds minder op mijn plek voelde. Toen ik een vacature bij het Leger voorbij zag komen die mij aansprak besloot ik hierop te solliciteren. Deze functie werd het niet, maar drie maanden later werd ik gebeld of ik wellicht interesse had in een andere functie en zo ben ik begonnen als locatiecoördinator bij het Leger. In de afgelopen jaren heb ik mij mogen ontwikkelen en mogen ontdekken dat mijn roeping nog meer ligt in het missionaire en daarom mag ik per 15 mei beginnen als missionair werker op een andere locatie.

Heb jij weleens, net als Mozes, getwijfeld of je wel geschikt was voor de verantwoordelijkheden die je kreeg?

Jazeker, de twee grote gevaren voor iemand in een leiderschapspositie zijn 1. teveel in jezelf geloven en 2. te weinig in jezelf geloven. Het in balans houden van die twee is soms heel eenvoudig maar soms ook ongelooflijk ingewikkeld. Er zullen altijd momenten zijn waarin iets fout gaat onder jouw verantwoordelijkheid en je gaat twijfelen of je deze verantwoordelijkheden wel had moeten oppakken. Op die momenten helpt het mij om het verhaal van Mozes nog eens te lezen en te ervaren dat God ook (of misschien juist) mensen die fouten maken en vol zijn van onzekerheden tot leiderschap roept en hen voor Zijn plan gebruikt.

Justin van Horssen

Wat is de grootste uitdaging van het hebben van een leiderschapsrol als jongere?

De grootste uitdaging voor jonge mensen is het krijgen van de ruimte om zich te mogen ontwikkelen richting leiderschap. Ik heb, gelukkig, in mijn korps de kans gekregen om mij te ontwikkelen, maar dit is niet overal het geval. Als we jongeren niet en niet op de juiste manier helpen om zich te ontwikkelen dan moeten we ook niet verbaasd zijn wanneer er niemand overblijft die in de toekomst taken wil oppakken en leiding wil geven. Nog belangrijker is het geven van ruimte aan en vertrouwen stellen in jonge mensen. Mijn belevingswereld is nou eenmaal anders dan die van iemand van 58. Als jongere generaties niet serieus genomen worden en niet mogen meedoen op hun eigen manier, raken we ze kwijt.

Wat zou je oudere generaties binnen het Leger des Heils willen meegeven als het gaat om leiderschapsrollen doorgeven aan jongere generaties?

Geloof in uw (klein)zonen, (klein)dochters en uw jonge korpsgenoten. Het overgeven van leiderschap aan jongeren is soms spannend, maar waar God de oudere generatie in hun leiderschap heeft geleid en tot voorbeeld heeft gediend, zal Hij dat ook voor jongere generaties doen. Bid voor hen!

Wie is jouw grote voorbeeld als leider?

Iemand, die ik helaas nooit heb mogen ontmoeten, maar waar ik grote bewondering voor heb is John Gowans. Zijn manier van spreken en leidinggeven was bijzonder. Hij was benaderbaar en bezat een goed gevoel voor humor. Hij had grote interesse voor de zorg van officieren en soldaten wereldwijd en was een visionair. Hij had een beeld waar het Leger des Heils, net voor de eeuwwisseling, naartoe moest, maar verloor daarbij niet onze historie en theologie uit het oog. Ik kan me voorstellen dat het niet altijd even eenvoudig is geweest, maar desalniettemin stond hij krachtig voor waarvan hij overtuigd was dat God hem riep.

Wat voor leider wil jij zijn binnen het Leger des Heils?

Iemand die verbindt. Vaak zien mensen door allerlei negatieve ervaringen alleen de verschillen: Ik wil graag iemand zijn die helpt om de kloven te overbruggen.

Kinderpagina - Niet alleen, maar samen!

Bijzonder proefje!

Wat heb je nodig?

1. Een schoon bord
2. Water
3. Gemalen peper
4. Afwasmiddel

Nu kunnen we aan de slag!!!

Stap 1: Schenk een laagje water in het bord.

Stap 2: Strooi een laagje peper op het water.

Stap 3: Doe een beetje afwasmiddel op je wijsvinger.

Stap 4: Stop nu je wijsvinger met afwasmiddel in het midden van het bord.

Zoals je in het proefje kunt zien, liggen de peperkorrels in het begin allemaal los van elkaar. Ze liggen lekker op het water hun eigen ding te doen totdat je het afwasmiddel erbij doet. Op dat moment springen alle peperkorrels naar de zijkant en vormen één grote kring. Ze komen letterlijk samen.

Dit kun je vergelijken met wat wij mensen vaak doen: we gaan vaak ieder onze eigen weg! God steekt Zijn helpende hand naar je uit. Hij vormt een kring van mensen om je heen die jou willen omarmen, helpen en steunen. Zo laat Hij zien dat je het niet alleen hoeft te doen. Ook jij mag op jouw beurt anderen tot hulp zijn.

Mozes & Jozua

Vandaag gaat het over het verhaal van Mozes en Jozua. Beide zijn het leiders, maar allebei geven ze leiding op een heel eigen manier. Ze hebben echt allebei een eigen stijl. Ook hebben ze allebei een eigen taak die ze moeten volbrengen. En toch doen ze het samen!

Voor Mozes en Jozua was het niet hun 'droom' om leider te worden van het volk. Soms heeft God een bepaalde taak voor mensen die ze zelf niet in gedachten hebben.

Ook voor jou zou dat soms zo kunnen voelen. Misschien droom je er wel van om politieagent, juf, dokter, sporter, brandweer of heel iets anders te worden. Het kan zijn dat God toch een andere opdracht voor je heeft. God kan ons soms opdrachten geven die moeilijk lijken, zoals Hij ook bij Mozes en Jozua deed. Een opdracht waarvan je kunt denken: "Kan ik dit wel? Is dit niet te moeilijk?" Weet dan, dat wat je droom ook is en welke opdracht God ook voor je heeft, Hij je altijd wil helpen en de juiste mensen op je pad wil brengen om je te steunen.

Gebed

Trouwe Vader,

Vier levens gingen aan mij voorbij.

Mozes en Jozua. David en Saul.

Leiders, mensen waar ik ook best tegenop zie.

Ze hadden een grote taak en waren gewoon mens, zoals ik.

Heer, ik vroeg me af:

Hoe zou het geweest zijn voor Mozes bovenop die berg Pisga?

Op die plek waar God hem het hele land liet zien,

maar ook vertelde dat hij het beloofde land niet mocht binnengaan?

Zou Mozes niet enorm teleurgesteld geweest zijn?

Heer, hoe was dat voor Jozua,

om wél het Beloofde Land binnen te trekken?

De Jordaan over te gaan en 12 stenen op te richten uit ontzag voor U?

Heer, ik vroeg me af:

Hoe zou het geweest zijn voor Saul in Gilgal?

Op die plek waar hij zeven dagen moest wachten op Samuël,

maar in de steek werd gelaten door zijn soldaten?

Zou Saul niet enorm bang geweest zijn?

Heer, hoe was dat voor David,

om Saul op te volgen, de man die telkens weer woedend op hem werd?

Vandaag ontmoet ik ook leiders, Heer, die vaak zo verschillend zijn.

Wie ik ook ontmoet, leer mij geduld te hebben, Heer.

Geduld met mezelf. Geduld met anderen.

Maar ook geduld om te wachten op wat U wilt geven.

Niet altijd zie ik daarin wat mijn weg is, Heer.

Help mij in teleurstellingen.

Help mij om te blijven vertrouwen. Tot die nieuwe dag.

Die dag, dat alles anders wordt.

Die dag, dat U alles nieuw maakt.

Amen.

Gespreksvragen

Bij dag 1 - Mozes en Jozua – Omarmen

1. Wat heeft jou aangesproken in het verhaal over Mozes en Jozua? Welke vragen heb je?
2. Zijn er dingen in het leven van deze beide mannen of in het Bijbelverhaal die je herkent?
3. Mozes en Jozua lijken niet persé op elkaar. Ieder had zijn eigen stijl en zijn eigen taak. Ook leiders in onze tijd kunnen heel verschillend zijn. Dit brengt veranderingen mee voor leden van (geloofs)gemeenschappen. Dat kan best uitdagend zijn. Hoe kunnen geloofsgemeenschappen dan hun weg vinden?
4. Welke veranderingen vind jij fijn in het Leger des Heils van de 21e eeuw en welke vind je lastig?
5. Wat kun jij doen om anderen te helpen om bij veranderingen en nieuw leiderschap het oog op God gericht te houden?
6. Kijk nog eens naar de extra vraag bij het verhaal van Mozes en Jozua: herken je deze situatie?
7. Bid met elkaar voor de dingen die jullie besproken hebben

Bij dag 2 – Saul en David – Wachten

1. Wat heeft jou aangesproken in het verhaal over Saul en David? Welke vragen heb je?
2. Zijn er dingen in het leven van deze beide mannen of in het Bijbelverhaal die je herkent?
3. David moet veel uitdagingen doorstaan voor het zijn tijd is om het koningschap op zich te nemen. Wat hield hem op de been?
4. Zijn er zaken waar jij op moet wachten? Hoe ga je hier mee om?
5. Wat kun jij doen om anderen te helpen vertrouwend te wachten?
6. Kijk nog eens naar de extra vraag bij het verhaal van Saul en David: hoe is dat voor jou?
7. Bid met elkaar voor de situaties die gedeeld zijn.

Voer je dit gesprek in een groep van leiders? Sta dan nog eens stil bij de volgende vragen:

1. In welke leider (Mozes, Jozua, Saul of David) herken jij jezelf het meest? Waarom?
 2. Welke inspiratie neem jij mee voor je eigen leiderschap?
 3. Heb jij lessen geleerd rond de besproken thema's, die je met anderen wilt delen? Denk bijvoorbeeld aan:
 - Het omgaan met veranderingen bij de komst van nieuwe leiders
 - Het bepalen van het moment waarop je je eigen leiderschap overdraagt
 - Het leren wachten op Gods moment
- Welke tip geef jij anderen? Deel samen zo dat je er elkaars vertrouwen in God mee versterkt!

Week 2

I Wie ontmoeten we vandaag?

David en Salomo

Wie is David?

David volgt Saul op als koning. En ondanks dat David 'een man naar Gods hart' wordt genoemd, is zijn leven ook getekend door keuzes die niet in overeenstemming zijn met Gods richtlijnen. Misschien is zijn liefde voor meerdere vrouwen nog wel zijn grootste kwetsbaarheid. Dit zorgt niet alleen in zijn eigen omgeving voor onrust, maar zal ook anderen groot verdriet bezorgen. Zijn affaire met Batseba, de vrouw van Uria (één van zijn meest trouwe strijders), draaide op een zwangerschap uit. David, verlegen met de situatie, probeert het te verbloemen, wat niet lukt. Uiteindelijk lijkt het hem het beste dat de man van Batseba, Uria naar het front wordt gestuurd, waar hij dan wel moet sterven. Daarna staat het David dan vrij om haar tot zijn vrouw te nemen. Het kindje sterft als gevolg van de straf die God uitspreekt over Davids handelen. Later zal Batseba opnieuw een kindje krijgen van David. De naam van dit kindje is Salomo. Niet alleen bij Batseba heeft David kinderen. Meerdere vrouwen baren kinderen van David. Het levert de nodige spanningen onderling op wie zijn opvolger zal worden.

Wie is Salomo?

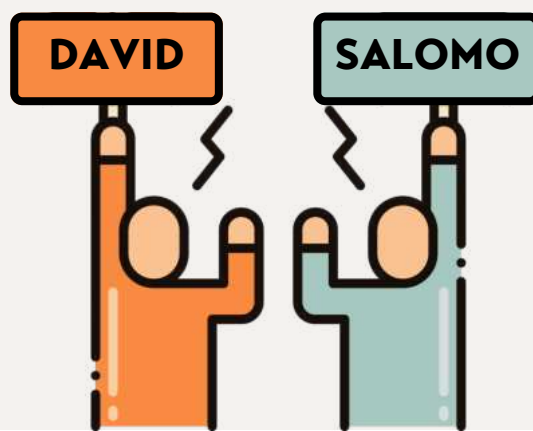
Zoals je hier boven al kunt lezen is Salomo een kind vanuit de relatie tussen David en Batseba. In 2 Samuel 12 wordt beschreven dat God van deze jongen hield en hij daarom ook wel 'Jedidja' werd genoemd: Lievekind van de Heer.

In de opvolging van hun vader David strijden oudere halfbroers van Salomo op leven en dood met elkaar. Ook vader David is niet altijd veilig meer. Uiteindelijk geeft de oude David de opdracht om Salomo tot koning te zalven. Salomo begint zijn koningschap veelbelovend. Als God hem de mogelijkheid geeft om te vragen wat hij wil, vraagt hij niet om goederen of welvaart. Hij vraagt God om hem een wijs hart te geven. Salomo zal in de wijde omtrek bekend staan om zijn grote wijsheid en kennis. Salomo mag in zijn leven de droom van zijn vader David waar maken en bouwt een huis, de tempel, voor God.

Later in zijn leven zal Salomo, als gevolg van zijn liefde voor vele vrouwen, ook van andere religieuze achtergronden, zijn toewijding aan God inruilen voor de dienst aan andere goden.

Meer lezen?

Check dan 2 Samuel, 1 Koningen en 1 Kronieken

De uitvoering overdragen

Dromen die je niet waar gaat maken

1 Kronieken 22:6-11 en 14-16

David riep zijn zoon Salomo bij zich en droeg hem op een tempel te bouwen voor de HEER, de God van Israël. 'Mijn zoon,' zei hij, 'ik had graag zelf een tempel gebouwd voor de naam van de HEER, mijn God. Maar de HEER heeft zich tot mij gericht met de woorden: "Jij hebt ten overstaan van Mij veel bloed vergoten en grote oorlogen gevoerd. Daarom zul jij geen huis bouwen voor mijn naam, je hebt te veel bloed vergoten. Maar je zult een zoon krijgen. Hij zal een man van vrede zijn, want Ik zal hem rust geven door hem van al zijn vijanden te verlossen. Salomo zal hij daarom heten; tijdens zijn bewind zal Ik Israël rust en vrede schenken. Hij zal een huis bouwen voor mijn naam. Hij zal voor Mij een zoon zijn en Ik voor hem een vader, en Ik zal ervoor zorgen dat zijn troon in Israël niet zal wankelen." Welnu, mijn zoon, moge de HEER je terzijde staan, zodat je zult slagen en voor de HEER, je God, een tempel zult bouwen zoals Hij over jou heeft voorspeld.

Kijk, ik heb al voorbereidingen getroffen voor de bouw van een tempel voor de HEER en daarbij kosten noch moeite gespaard: honderdduizend talent goud en een miljoen talent zilver, een hoeveelheid koper en ijzer, niet te wegen zo groot, en een voorraad balken en stenen. Jij moet die voorraden nog uitbreiden. Een menigte werklieden staat tot je beschikking: steenhouwers, metselaars en houtsnijders, vaklieden op allerlei gebied. En goud, zilver, koper en ijzer is er in overvloed, dus je kunt meteen aan het werk. Moge de HEER je terzijde staan.'

De uitvoering overdragen

De beroemde 20e-eeuwse psycholoog Sigmund Freud beweerde het al: Ouders hebben vaak een onbewuste wens dat hun kinderen hun dromen waar maken! Als ze zelf ooit het plan hadden om een bedrijf te beginnen, maar het lukte niet; hoe mooi zou het zijn als hun kind het wel doet? Als ze zelf een glanzende sportcarrière hadden willen hebben, maar het niet helemaal lukte; hoe geweldig zou het zijn als hun kind deze droom realiseert! Als je zelf officier van het Leger des Heils had willen

worden, maar dat ging niet; hoe mooi zou het zijn als je kind jouw droom kon waarmaken? Het laadt ongemakkelijke verwachtingen op de schouders van een jong kind, die daardoor belemmerd kan worden in het beantwoorden van de vraag: Wie ben ik zelf? Wat wil God van mij?

Ook Salomo krijgt een grote verwachting op zijn schouders gelegd. Zijn vader David, de man naar Gods hart, is betrokken geweest bij veel oorlogen. Dit blijkt toch een belemmering: David mag geen projectleider voor de bouw van de tempel zijn. Er kleeft te veel bloed aan zijn handen. Bloed vergoot hij niet alleen in de strijd die hij met omliggende volken voerde, maar ook de gebeurtenissen rond Uria, de man van Batseba, maakte dat hij schuldig was aan de dood van een onschuldige. Maar God had toch genade uitgesproken over al die zaken? Waarom was het verleden dan nu toch een belemmering? Zegt God dan 'het verleden is wel vergeven, maar niet vergeten'? Zijn dat de woorden van een genadig God? Misschien is dit veel meer de realiteit van het menselijk leven. Soms moet je concluderen dat de toekomst blijvend veranderd is door de keuzes die je in het verleden hebt gemaakt. Het confronteert je met je eigen tijdelijkheid: je kunt bepaalde zaken niet meer ongedaan maken. Je kunt je eigen levensverhaal niet vanaf nul herschrijven. En dus moet je je verzoenen met de realiteit en de grenzen van je eigen leven. Waar blijven dan jouw dromen?

Hoe kostbaar is het dan wanneer jouw kinderen je droom herkennen! Zeker waar het gaat over de zaken van het Koninkrijk kan dit een grote troost zijn: Gods verhaal gaat door! In Zijn plan is ieders bijdrage, of het nu de voorbereidingen of de daadwerkelijke bouw betreft, van eeuwigheidswaarde.

Gods verhaal gaat door. Ook in jouw leven. Wees niet teleurgesteld als jij niet de totale realisatie van een activiteit, een visie, een plan of een verandering mee kunt maken. In Gods plan is jouw bijdrage van eeuwigheidswaarde. Kun jij troost vinden in die gedachte?

Nog even tijd? Denk eens na over het volgende:

Soms herkennen de mensen om je heen jouw droom niet en deelt men deze ook niet. Dan lijkt het alsof je inzet tevergeefs is geweest en jouw droom daar eindigt. Wat helpt jou dan om weer een toekomst te vinden waarin je toch vol vrede kunt blijven?

II Wie ontmoeten we vandaag?

Wasti en Ester

Wie is Wasti?

Ahasveros is koning van het Perzische rijk [1]. Eens houdt hij een uitgebreid feest, waar allerlei belangrijke functionarissen aanwezig zijn. De hoeveelheid wijn die geschonken wordt, heeft inmiddels voor een uitbundige stemming gezorgd en dan bedenkt Ahasveros dat hij zijn mooie echtgenote, koningin Wasti, aan zijn gasten wil laten zien. Hij stuurt Wasti een koninklijk bevel dat ze naar het feest moet komen. Wasti weigert en komt niet naar het feest. Ahasveros is woedend. Op advies van hoge rijksgroten besluit hij Wasti de koninklijke titel af te nemen.

[1] Ahasveros is de Hebreeuwse vorm van de Perzische naam Ksjajarsja ('sjah van de sjahs'). De Griekse weergave van deze naam is Xerxes. Deze namen betekenen: hoogste heerser.

Ahasveros wordt meestal geïdentificeerd als de Perzische koning Xerxes I, die regeerde tussen 486-465 voor Christus. In de Griekse versie van het boek Ester heet de koning Artaxerxes. Het is daarom ook mogelijk dat het verhaal verwijst naar koning Artaxerxes I (464-424 voor Christus) of Artaxerxes II (423-404 voor Christus).

Wie is Ester?

Ester is een jong meisje, wat al vroeg haar beide ouders verloor. Ze wordt opgevoed door Mordechai, een familielid, die haar als dochter aanneemt. Samen met haar pleegvader woont ze in de burcht Susa. Ze zijn beiden afkomstig uit de stam Benjamin. Mordechai was samen met de koning van Juda door koning Nebukadnessar van Babylonië, tijdens de zogenaamde eerste Babylonische ballingschap weggevoerd vanuit Jeruzalem. Na de afzetting van koningin Wasti gaat koning Ahasveros op zoek naar een nieuwe koningin. De mooiste meisjes van het land worden naar het paleis gebracht en worden na intensieve schoonheidsbehandelingen uiteindelijk één voor één voor een nacht naar de koning gebracht. Ook Ester komt terecht in het paleis. Is dit vrijwillig of werd zij geacht deel te nemen? Mordechai benadrukt in ieder geval dat Ester haar Joodse afkomst geheim moet houden. Ester valt op door haar schoonheid en de koning raakt zo onder de indruk van haar, dat hij haar tot koningin kroont in de plaats van Wasti. Haman, een hoge rijksgrote binnen het rijk van Ahasveros heeft grote moeite met Mordechai. Mordechai weigert voor hem te buigen, zoals alle andere functionarissen van de koning wel doen. Als Haman ontdekt dat Mordechai uit het Joodse volk afkomstig is, wil hij niet alleen Mordechai uit de weg ruimen, maar heel het volk waartoe hij behoort. Haman bedenkt een sluw plan, wat koningin Ester ter ore komt. Voor haar is het echter nog niet zo eenvoudig om haar zorg bij de koning kenbaar te maken. Zij heeft niet automatisch toegang tot de koning. Alleen wanneer hij haar de koninklijke scepter toesteeft als zij binnenkomt, is haar leven veilig. Na een intensieve periode van bidden en vasten met haar medewerkers, durft zij het te wagen: zij gaat naar de koning met het doel om in de bres te springen voor het welzijn van haar volk.

Opvolger tegen wil en dank

Naar voren stappen als je weg wilt kruipen

Ester 4:11-16

'Alle dienaren van de koning en de inwoners van alle provincies van het koninkrijk weten dat er maar één wet geldt voor iedere man of vrouw die zonder ontboden te zijn naar de koning gaat en in de binnenhof komt: die persoon wordt ter dood gebracht. Alleen degene wie de koning zijn gouden scepter toesteeft, brengt het er levend af. Wat mijzelf betreft, ik ben nu al in geen dertig dagen bij de koning ontboden.' Esters woorden werden aan Mordechai overgebracht. Toen liet Mordechai het volgende antwoord aan Ester geven: 'Beeld je maar niet in dat jij, omdat je in het koninklijk paleis woont, als enige van alle Joden zult ontkomen. Als jij nu zwijgt, nu het moment daar is, komt er van een andere kant wel uitkomst en redding voor de Joden. Maar jij en je vaders familie komen dan om. Wie weet ben je juist koningin geworden met het oog op een tijd als deze.' Toen liet Ester het volgende antwoord aan Mordechai geven: 'Roep alle Joden die in Susa wonen bij elkaar en vast voor mij: eet niet en drink niet, overdag niet en 's nachts niet, drie dagen lang. Ook ik zal op die manier vasten met mijn dienaressen. Daarna zal ik naar de koning gaan, al is dat tegen de wet. Moet ik omkomen, goed, dan zal ik omkomen.'

Opvolger tegen wil en dank

Het verhaal van Ester leest in zekere zin als een sprookje. Paleizen, schoonheidsbehandelingen, fraaie kleding en een geweldige koning met wie je nog lang en gelukkig leeft. Maar niets is minder waar! Het verhaal van Esther is in zekere zin een schandaal. Deze koning Ahasveros houdt er een hobby op na; vrouwen verslijten en hun uiterlijk en zijn seksuele ervaringen met hen vergelijken. De koning wordt hierin door niemand belemmerd. Zijn hele hofhouding is er zelfs op ingericht. Koning Ahasveros kan vrij zijn gang gaan en laat dan ook grote aantallen meisjes voor één nacht zijn slaapkamer betreden. Het is niet bepaald een tafereel waar je Gods naam en Gods aanwezigheid verwacht. Wist je dat de naam van God in dit hele Bijbelboek niet genoemd wordt? Misschien durft niemand het aan om te zeggen dat 'God dit geleid heeft' of 'God dat gedacht had'. Wie heeft het recht om dit ook te zeggen over een situatie waar je als buitenstaander naar staat te kijken? Maar voor wie in een situatie betrokken is, kan het soms zo heel anders zijn. Een persoon die zich in een bepaalde situatie bevindt, kan wel degelijk, ook in dubieuze omstandigheden, de indruk hebben: "Ik heb

de indruk dat ik dit moet doen.....als antwoord op een aanwijzing van God." Zo waagt Mordechai het om zijn paniek te duiden; misschien is dit hele circus van schoonheidsbehandelingen dan toch nog ergens goed voor geweest en ben jij, Ester, koningin geworden 'met het oog op een tijd als deze'. Met andere woorden, je kunt nu de toevallige omstandigheden niet zomaar voorbij lopen; de situatie doet een appèl op jou, daar moet je antwoord op geven!

Ester had haar rol niet gekozen. Zij ambieerde mogelijk ook helemaal geen leiderschapspositie. Maar de omstandigheden kozen haar. En misschien durven we het wel aan om te zeggen dat de God die werkzaam was in de omstandigheden haar koos. De geschiedenis van Oude en Nieuwe Testament is ondenkbaar zonder al die ogenschijnlijke kleine vrouwen, die besloten moedig te zijn. Denk aan de vrouwen in het leven van Mozes of het leven van Jezus. Esters dappere besluit maakte een enorm verschil. Het jaarlijkse Poerimfeest herinnert aan het verschil wat deze kleine vrouw maakte in de geschiedenis van het Joodse volk.

Durf jij het aan om in omstandigheden een uitnodiging van God te zien? Soms geven we hoog op over de roepingsverhalen waarin mensen indrukwekkend het horen van Gods stem kunnen aanwijzen. Maar zoals Dietrich Bonhoeffer in zijn eerste preek ooit zei: "Christendom is beslissing (Entscheidung)". Zijn keuzes tonen indrukwekkend hoe hij ook de omstandigheden verstond als een uitdaging om een stap vooruit te doen. [1] Wat kies je als christen, als leerling van Jezus, wanneer omstandigheden zich aan je aandienen? Ook als Gods stem niet klinkt, kan het zijn dat Zijn hand wel degelijk in de geschiedenis duidelijk ervaren wordt.

[1] Ontdekken wie Dietrich Bonhoeffer was? Zoek eens een goed boek of een online beschrijving over het indrukwekkende voorbeeld van deze Duitse dominee ten tijde van de jaren 1930 – 1945.

Nog even tijd?

Denk eens na over het volgende:

In de Bijbel is er nog een vrouw die vanuit zorg over de omstandigheden een stap naar voren doet. Haar naam is Rebekka. Haar verhaal lees je in Genesis 27. Misschien ken je het verhaal? Wat is het verschil tussen de keuze die Ester maakt en de keuze die Rebekka maakte?

Historie - Vrouwen in het Leger des Heils

Vrouwen hebben in de loop van de geschiedenis regelmatig een belangrijke rol gespeeld in een door mannen gedomineerde maatschappij. Denk maar aan het verhaal van Ester, die aan het Perzische hof de plaats inneemt van de verstoten koningin Wasti. Zij heeft met gevaar voor eigen leven voorkomen dat al haar joodse volksgenoten werden uitgeroeid als gevolg van een wet van Meden en Perzen ingediend door Haman, een hoge leidinggevende aan het Perzische hof. Daarmee heeft zij moed en leiderschap getoond.

Ook binnen het Leger des Heils hebben vrouwen een belangrijke rol gespeeld. Vanaf het allereerste begin van het Leger des Heils hebben vrouwen dezelfde rechten en plichten als mannen. In principe staan alle functies binnen de beweging open voor zowel mannen als vrouwen. Dit was ongehoord in het Victoriaanse Engeland waar het enige recht van de vrouw het aanrecht was. Het is vooral Catherine Booth, de vrouw van de stichter, geweest die voor de positie van de vrouw (binnen de kerk) aandacht gevraagd heeft.

In 1858 schreef zij het pamflet 'Female Ministry: Woman's Right to Preach the Gospel'. Catherine pleit daarin voor de erkenning van vrouwen in het geestelijk leiderschap en hun recht om te preken. Zij betoogt dat vrouwen net als mannen geroepen zijn om het evangelie te verkondigen en dat hun bijdragen aan de kerk en de samenleving van groot belang zijn. Ze verwijst naar Bijbelse voorbeelden van vrouwelijke leiders en benadrukt dat de uitsluiting van vrouwen uit het predikantschap

niet alleen onrechtvaardig is, maar ook de groei en impact van de kerk belemmert. Het pamflet is een krachtige oproep tot gelijkheid en empowerment voor vrouwen binnen religieuze gemeenschappen. Catherine's standpunt was radicaal voor haar tijd. Door haar invloedrijke pamflet en haar eigen voorbeeld als prediker en geestelijk leider heeft zij een belangrijke bijdrage geleverd aan de emancipatie van vrouwen binnen de kerk en indirect ook aan de bredere acceptatie van vrouwen in het maatschappelijk leven.

Zij was de motor achter verschillende belangrijke veranderingen in het Leger des Heils:

- Gelijke rechten voor vrouwen – niet alleen om te prediken – maar ook om leiderschapsposities in te nemen binnen het Leger.
- Theologische bijdragen aan de leer van het Leger des Heils.
- Het uitbouwen van de structuur van het Leger en het ontwerpen van uniformen en de Legervlag.
- De organisatie van "Food for the Million"-winkels waar armen goedkope maaltijden konden kopen.
- Fondsenwerving onder de rijken ten behoeve van het Legerwerk.

Whatsappen met....

Kayla Calvo

Hoi Kayla, niet veel mensen in Nederland zullen jou kennen, dus is het leuk als je even wat over jezelf vertelt. Gaat dat lukken?

Ja hoor, dat lukt wel. Ik ben Kayla Calvo, 27 jaar en heilssoldaat van het Eastern Territorie van de VS. Ik woon momenteel in Albany, New York. Ik ben een kind van officieren, dus ik ben vertrouwd met verhuizen. Ik heb in Costa Rica en in verschillende staten in de VS gewoond. De afgelopen drie jaar heb ik in Zuid-Korea gewoond, waar ik Engelse les gaf. Ik luister graag naar muziek, reis graag, ben gek op katten, kringloopwinkels en hou van koffie. Mijn favoriete Bijbelteksten komen uit Filippienzen 4.

Wat doe je bij het Leger des Heils?

Ik ben jeugdvertegenwoordiger voor de International Social Justice Commission (ISJC) en voorzitter van de International Social Justice Girls (ISJG). Vanuit mijn eerste functie bezoek ik evenementen bij de Verenigde Naties om meer te weten te komen over wat jongeren wereldwijd doen en wat hun werk is. Ik doe aanbevelingen die het Leger des Heils kan overwegen, met name met betrekking tot jongeren. In mijn rol als voorzitter van de ISJG bied ik meisjes van 16 tot 25 jaar de kans om te leren over sociale rechtvaardigheid en het werk van het Leger des Heils samen met de Verenigde Naties. Dit is een wereldwijd platform, specifiek voor meisjes en jonge vrouwen om zich te verdiepen in onderwerpen die mogelijk niet gangbaar zijn in hun cultuur, korps of familie/leven.

Op welke manier is jouw persoonlijke missie verbonden met de missie van het Leger des Heils?

Mijn eigen missie is verbonden met de missie van het Leger des Heils, omdat ik ernaar streef te dienen zoals Jezus deed, het Woord van God aan anderen op aarde te brengen en te pleiten voor sociale rechtvaardigheid. Hoewel we een internationale organisatie en kerk zijn, die een veelheid aan culturen en talen bedient, zijn we 'Eén Leger. Eén Missie. Eén Boodschap'. Eén van mijn persoonlijke overtuigingen is gelijkheid; elke vrouw, elk meisje verdient dezelfde rechten als mannen en jongens.

Wie is jouw grootste rolmodel als leider?

Mijn grootste rolmodel binnen het Leger des Heils is majoor Victoria Edmonds. Ze inspireert niet alleen mij vanwege haar wijsheid, durf en geloof. Door haar gehoorzaamheid aan God gebruikt ze haar gaven, wijsheid en talenten om onrecht aan het licht te brengen. Mijn grootste rolmodel als leider buiten het leger is Malala Yousafzai. Zij is een Pakistaanse onderwijsactiviste. Op haar vijftiende werd ze in haar gezicht geschoten door de Taliban omdat ze zich inzette voor onderwijs voor meisjes. Ondanks het trauma dat ze opliep bleef ze zich inzetten voor het recht op onderwijs voor alle vrouwen en meisjes.

Kayla Calvo

Het Leger des Heils heeft altijd vrouwen in leiderschapsrollen gehad, maar hoe kunnen we het beter doen?

Hoewel het Leger des Heils altijd vrouwen in leiderschapsrollen heeft gehad, kunnen we het beter doen door vrouwen te empoweren en mannen te onderwijzen. Natuurlijk zijn er culturele barrières die vrouwen in leiderschapsrollen kunnen belemmeren, maar het is belangrijk ervoor te zorgen dat we meisjes al op jonge leeftijd empoweren, zodat ze zelfvertrouwen krijgen en zich capabel voelen om een vrouwelijk leider te worden.

Wat zou je de oudere generaties willen adviseren over het geven van kansen aan jongeren (vooral meisjes) om te groeien en verantwoordelijkheid te dragen binnen het Leger des Heils?

Ik zou oudere generaties, zowel mannen als vrouwen, willen adviseren om naar jongeren te luisteren en te erkennen dat jongeren (zeker ook meisjes!) in staat zijn om te groeien en verantwoordelijkheden te dragen binnen het Leger des Heils. Jongeren hoeven geen officier te zijn om verandering teweeg te brengen of een leidinggevende rol te vervullen. Vaak zijn de oudere generaties, met name officieren, zo diep geworteld in hun ervaringen, gaven en ideeën dat ze vergeten naar jongeren te luisteren. Luister naar hun ideeën, hun wensen, hun behoeften en hun visie. Als er niet naar jongeren geluisterd wordt, dan herkennen ze hun capaciteiten en potentieel niet om te groeien binnen het Leger. Jongeren vormen de huidige generatie en zullen binnenkort de oudere generaties opvolgen. Het is belangrijk om nu intergenerationele gesprekken te voeren, niet later.

Wat zou je willen zeggen tegen jonge vrouwen en meisjes in het Leger des Heils?

Ik zou graag tegen alle jonge vrouwen en meisjes in het Leger des Heils willen zeggen: jullie zijn capabel omdat jullie door God ontworpen zijn en dat betekent dat jullie geschapen zijn met de liefde, gaven en talenten die Hij jullie gegeven heeft. Dat betekent dat, zolang jullie de Heilige Geest in jullie hebben, die jullie gedachten en beslissingen leidt, jullie tot alles in staat zijn wat jullie ook blokkeert of uitdaagt. We zijn geschapen naar Gods beeld, dus als vrouwen zijn we zachtmoedig, vrouwelijk en zorgzaam, maar we zijn ook mooi, moedig en sterk. Ieder van jullie kan in mijn rol zijn of in een rol die jullie graag willen/waarin jullie jezelf zien.

Vergeet niet te bidden en de leiding van de Heer te zoeken.

Kinderpagina - Een zware rugzak

Een zware rugzak

Wat heb je nodig?

- Stevige rugzak
- Heel veel stenen
- Verschillende kleuren nagellak
- Watervaste stiften
- Spuitbus vernis

Laat de andere deelnemers jouw rugtas vullen met hun stenen. Je zult merken dat het steeds zwaarder wordt om de rugzak vol met stenen te dragen. Elke steen die in je rugzak wordt gestopt, maakt het moeilijker om te blijven lopen. Probeer het maar eens!

Zo kan het voelen als jij de last van iemand anders zou moeten dragen. Het is moeilijk vol te houden en maakt je erg moe. Dit brengt ons naar het verhaal van David en Salomo. Hierin gaat het namelijk over Salomo die koning moet worden in plaats van zijn vader David, een zware taak vol verwachtingen.

Iemand heeft vast wel eens tegen je gezegd: "als Pietje in de sloot springt, dan spring jij er toch niet achteraan?" Maar ja, zo gemakkelijk is het nog niet om iets te weigeren wanneer het je vrienden zijn die het doen! Ze horen immers bij jou. Soms is het zo dat je dan dingen doet die je achteraf misschien liever niet had willen doen. Op deze momenten kan het lastig zijn om dan je eigen beslissingen te nemen en om duidelijk je grenzen aan te geven. Wat wil ik wel? Wat wil ik niet? Dit kan ook zo zijn met het dragen van de zware rugzak. Andere mensen hebben soms iets in gedachten wat jij zou moeten worden later. Hun droom moet die van jou worden. Het kan zwaar op je schouders drukken.

Dit gebeurde ook in het leven van Salomo. Er werd heel veel van hem verwacht. David riep zijn zoon Salomo bij zich en vertelde hem dat hij een tempel moest bouwen voor de Heer. Het zal maar tegen je gezegd worden. Dat is niet iets wat je zomaar even doet. Het zou zwaar op zijn schouders kunnen drukken.

Toch geeft God Salomo het vertrouwen dat hij het kan. Dat wil God ook in jouw leven laten zien. Weet dat in het plan van God jouw bijdrage altijd van waarde is. Wat Hij vraagt hoeft nooit te voelen als een rugtas vol gewicht op je schouders. God ziet je voor wie je bent en niet voor wat je doet. Weet dat welke dromen je ook hebt en welke keuze je ook maakt, je Hem altijd om hulp mag vragen. Je mag ook altijd bidden voor dat wat er voor je ligt. God geeft ons kracht en hoop voor de toekomst.

De doe opdracht!

Als God ons kracht en hoop voor de toekomst geeft, mogen wij dat ook aan anderen doorgeven. Soms zijn de dingen in het leven immers heel zwaar. Wat is het dan fijn wanneer je een positieve boodschap ontvangt.

Het is tijd om de stenen weer uit de rugzak te halen. We gaan de stenen versieren met vrolijke kleurtjes en zetten er een mooie boodschap op.

Deel deze uit aan andere mensen. Op deze manier geef je iets positiefs aan de ander en deel je de zware last" met elkaar. Want een klein en liefdevol gebaar kan een enorm groot verschil maken. Zo werkt God ook in ons, hij maakt ons leven lichter door onze 'stenen' te willen dragen en brengt ons liefde en vreugde.

Gebed

God,

Wat een prachtige verhalen kan ik toch lezen in de Bijbel.
Van mensen die twijfelen.
Van mensen die falen.

Maar ook van mensen die moedige dingen doen
omdat God dat van hen vraagt.

Zowel Salomo als Ester krijgen grote verwachtingen
op hun schouders gelegd.

Salomo, de man van vrede.
Ester, de vrouw Hadassa, lieflijk en mooi.

Ik vind dat ze een zware opdracht krijgen;
Salomo, die de tempel moet bouwen.
Ester, die moet spreken tegen de koning.

Het roept mij op om ook vol te houden.
Het roept mij ook op om vertrouwen te houden.

Maar soms voel ik me zo klein, Heer.
Klein, in deze grote wereld.

Wat vraagt U van mij? Kan ik dat wel?
Ik heb toch zelf ook een droom?

Heer, wilt U mij helpen om niet op eigen kracht te bouwen.
Maar op Uw kracht te vertrouwen.

Wat een zegen te beseffen dat Uw verhaal altijd doorgaat.
Dank voor die wetenschap.
Dank dat het niet van mij alleen afhangt.

Amen.

Gespreksvragen

Bij dag 1 – David en Salomo

1. Wat heeft jou aangesproken in het verhaal over David en Salomo? Welke vragen heb je?
2. Zijn er dingen in het leven van deze beide mannen en het Bijbelverhaal die je herkent?
3. David draagt zijn droom over aan zijn zoon Salomo. Welke uitdagingen brengt dit met zich mee voor David?
4. Welke droom wil jij doorgeven aan de volgende generatie met betrekking tot het Leger des Heils van de 21e eeuw?
5. Wat kun jij doen om de bouw van een geestelijke tempel voor te bereiden voor de volgende generatie?
6. Wat kun jij doen bij de uitvoer van de bouw van een geestelijke tempel in jouw generatie?
7. Kijk nog eens naar de extra vraag bij David en Salomo: herken je dit?
8. Bid met elkaar voor de dingen die jullie besproken hebben.

Bij dag 2 – Wasti en Esther

1. Wat heeft jou aangesproken in het verhaal over Wasti en Esther? Welke vragen heb je?
2. Zijn er dingen in het leven van deze beide vrouwen en het Bijbelverhaal die je herkent?
3. Esther wordt door de omstandigheden in de wereld waarin ze leeft, uitgedaagd om naar voren te stappen. Welke zaken vind jij in de wereld van vandaag uitdagend?
5. Hoe probeer jij te ontdekken wat God van je vraagt in de uitdagingen waar je mee te maken krijgt?
5. Kijk nog eens naar de extra vraag bij het verhaal van Wasti en Esther: hoe mooi of moeilijk vind jij het om Gods leiding aan te wijzen in jouw eigen leven? Doe je dit wel of doe je dit niet? Waarom wel of waarom niet?
6. Bid met elkaar voor de situaties die gedeeld zijn.

Voer je dit gesprek in een groep van leiders? Sta dan nog eens stil bij de volgende vragen:

1. In welke leider (David, Salomo, Wasti of Esther) herken jij jezelf het meest? Waarom?
 2. Welke inspiratie neem jij mee voor je eigen leiderschap?
 3. Heb jij lessen geleerd rond de besproken thema's, die je met anderen wilt delen? Denk bijvoorbeeld aan:
 - Het loslaten van je eigen dromen
 - Het opnemen van de droom van je voorganger of je ouders
 - Het afwegen van je keuzes in uitdagende omstandigheden
 - Het terecht komen in een rol die je zelf niet hebt geambieerd
- Welke tip geef jij anderen? Deel samen zo dat je er elkaars vertrouwen in God mee versterkt!

Week 3

I Wie ontmoeten we vandaag?

Elia en Elisa

Wie is Elia?

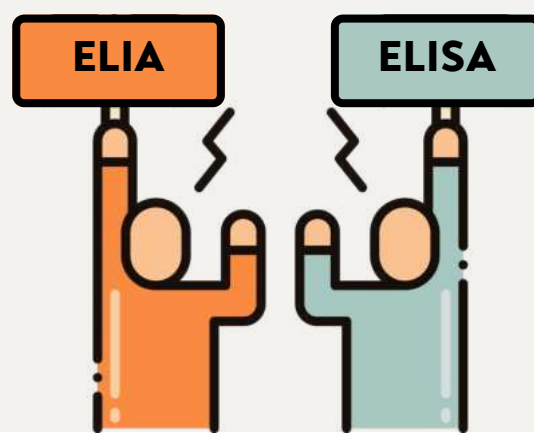
We horen voor de eerste keer over Elia in hoofdstuk 17 van het eerste deel van het Bijbelboek Koningen. Hij was een profeet afkomstig uit Tisbe, in de streek Gilead. In het genoemde hoofdstuk uit de Bijbel zien we Elia tegenover koning Achab, een koning die hij vaker namens God moet confronteren met misdaden en Gods oordeel. Ondanks dat Elia in naam van God krachtige wonderen mag doen, raakt hij op een zeker moment ontmoedigd en uitgeput. De depressieve gevoelens die Elia ervaart worden indringend beschreven. Uiteindelijk leidt juist deze diepe ervaring tot een nieuwe ervaring van Gods aanwezigheid. Elia is een van de weinige personen in de Bijbel van wie het sterven niet vermeld staat. Hij mag de hemel binnen gaan door een opname met een hemelse wervelwind. De profeet Elia is binnen het Jodendom een van de belangrijkste profeten en het denken over zijn terugkeer (geïnspireerd op verzen in het Bijbelboek Maleachi) is diepgeworteld. Om die reden komen we de naam van Elia ook in het Nieuwe Testament nog een aantal keren tegen: van Johannes de Doper wordt gedacht dat hij Elia is. En ook van Jezus wordt dit gedacht. Tijdens de verheerlijking op de berg, zoals die beschreven staat in o.a. Lukas 9, verschijnt zowel Mozes als ook Elia aan Jezus.

Wie is Elisa?

Wanneer Elia zijn diepe crisis meemaakt en de overtuiging is toegedaan dat hij nog alleen is overgebleven als dienaar van de Heer, bemoedigt God hem op verschillende manieren. Een van de bemoedigingen is dat hij een opvolger mag zalven, Elisa, de zoon van Safat. Wanneer Elisa aan het werk is op het veld, met twaalf span ossen, komt Elia bij hem langs en gooit – hoe symbolisch – zijn mantel over Elisa heen. Vanaf dat moment is Elisa bij Elia als zijn dienaar. Bij de tenhemelopneming van Elia vraagt Elisa aan zijn meester of hij een dubbel deel van zijn geest mag ontvangen. Elia weet dat dit niet aan hem is om te beslissen. Maar wanneer Elisa daadwerkelijk de ten hemel opneming van Elia ziet, wordt duidelijk dat zijn vraag door God positief beantwoord is. In het verslag van het werk van Elisa wordt het 'dubbele deel' zichtbaar in het feit dat er ook dubbel zoveel wonderen worden toegeschreven aan Elisa, dan er eerder aan Elia werden toegeschreven. De verhalen die beschreven staan over Elisa zijn enerzijds verhalen van zijn rol binnen de profetengemeenschap, maar ook de wonderen die mogen plaatsvinden wanneer hij bij mensen te gast is. En ook lezen we over de rol van de profeet in het spreken tot de diverse koningen.

Meer lezen?

Check dan 1 Koningen 17 en 2 Koningen 8

Richtinggevende jaloezie

Hoe een rolmodel je helpt om jouw koers te vinden

2 Koning 12:1-2 en 7-15a

De tijd was niet ver meer dat de HEER Elia in een stormwind in de hemel zou opnemen. Elia en Elisa stonden op het punt uit Gilgal te vertrekken, maar Elia zei tegen Elisa: 'Blijf jij hier, de HEER wil dat ik naar Betel ga.' Elisa antwoordde: 'Zo waar de HEER leeft, en zo waar u leeft, er is geen denken aan dat ik u alleen laat gaan.' Zo gingen ze samen op weg.

Bij de oever van de Jordaan hielden ze stil. Vijftig profeten die hen waren gevolgd bleven op een afstand staan kijken. Elia deed zijn mantel af en vouwde hem dubbel. Hij sloeg ermee op het water, waarop het naar links en naar rechts wegvloede en zij tweeën droog konden oversteken. Terwijl ze overstaken vroeg Elia aan Elisa: 'Wat kan ik nog voor je doen voor ik van je word weggenomen? Vraag het maar.' Elisa antwoordde: 'Laat mij dubbel in uw geest delen.' 'Je vraagt iets heel moeilijks,' zei Elia. 'Als je ziet hoe ik van je word weggenomen, zal je wens vervuld worden, maar als je het niet ziet, gebeurt het niet.' En terwijl ze liepen te praten, werden ze plotseling uit elkaar gedreven door een wagen van vuur, met paarden van vuur ervoor, en Elia steeg in een stormwind op naar de hemel. Elisa zag het gebeuren en riep uit: 'Vader, vader! Strijdwagen en ruitery van Israël!' Toen hij Elia niet meer kon zien, scheurde hij zijn kleren. Hij raapte Elia's mantel, die was afgegleden, op, en liep terug. Bij de oever van de rivier hield hij stil. Hij sloeg met Elia's mantel op het water en riep uit: 'Waar is de HEER, de God van Elia?' Dus ook hij sloeg op het water en opnieuw vloede het naar links en naar rechts weg, zodat Elisa kon oversteken. De profeten uit Jericho, die Elisa vanaf de overkant in het oog hielden, zeiden tegen elkaar: 'De geest van Elia is op Elisa neergedaald.'

Positieve jaloezie

'I wanna go like Elijah when I go!' Het was zangeres Chi Coltrane die het bijzondere levenseinde van Elia bezong. 'Als ik dan moet gaan, laat me dan maar gaan zoals Elia!'. Als je zo mag gaan als Elia, ja, dan hoeft je geen lijden en geen sterven mee te maken. Dan hoeft je geen ziektes of eenzame strijd mee te maken. Zo'n hemelvaart, vergezeld van vurige paarden en wagens, dat leek de zangeres wel wat. En eerlijk gezegd: ook wij zouden deze optie misschien best willen overwegen, als we een keuze zouden hebben!

Elisa staat op het punt om zijn geestelijke vader, Elia los te laten. Het moment om afscheid te nemen is gekomen. En hoe glorieus deze hemelvaart ook zal zijn, het feit blijft dat het een afscheid is voor altijd. Wat kan het pijnlijk zijn om een dierbare los te laten en zeker wanneer het iemand betreft die voor jou een belangrijk rolmodel is geweest. Rolmodellen zijn van grote waarde voor de vorming en ontwikkeling van je eigen koers. Rolmodellen dagen je – vaak zonder dat ze het zelf doorhebben – uit om beste uit jezelf te halen. Na het overlijden van iemand die een groot voorbeeld voor je was, kan het soms letterlijk ‘leeg’ voelen in je hart. Je kunt niet meer terugvallen op de aanwezigheid van die persoon. Je kunt geen adviezen of wijze raad meer inwinnen. Je kunt deze persoon niet meer vragen om voor je te bidden.

In het geval van Elisa leidt het opzien tegen het afscheid van zijn rolmodel, Elia, tot jaloezie. Een heel positieve jaloezie! Hij weet dat het nu zijn tijd is om de rol van profeet op zich te nemen. En hij zou graag in zijn eigen invulling van dit profetenambt dubbel zo geest-vervuld en krachtig willen zijn als Elia. Hij vraagt dan ook of hij een dubbele portie van de geest van Elia mag ontvangen. Het voorbeeld van zijn voorganger geeft hem richting voor dat wat hij in zijn eigen leven wil najagen. Zijn rolmodel maakt hem door zijn voorbeeld verlangend: dát wil ik ook! Het antwoord op de vraag om een dubbele zegen kan Elia niet geven, dat is aan God. Maar God heeft Elisa's gebed gehoord en beantwoordt zijn vraag positief! Hij ontvangt dezelfde geestkracht als zijn voorganger. Ook de andere profeten bevestigen het: We zien in jou diezelfde aanwezigheid als we in Elia zagen! Gods Geest woont overvloedig in Elia!

Wiens voorbeeld, welke rolmodel inspireert jou positief om in je eigen leven geestelijke zaken na te jagen? Zeker wanneer je iemand los hebt moeten laten vanwege diens sterven kan het zijn dat je vooral sterk gemis ervaart. Maar laat ook de inspiratie niet uit beeld verdwijnen. Hoe mooi is het wanneer het voorbeeld van iemand wiens leven op aarde is afgelopen, in het leven van anderen op aarde nog steeds impact heeft!

Nog even tijd? Denk eens na over het volgende:

Het kan zijn dat je je in dit verhaal meer kunt identificeren met Elia dan met Elisa. Dan kan het zijn dat je wilt nadenken over de vraag aan wie jij jouw mantel binnenkort mag overdragen. Begin tijdig met het bidden voor de persoon die jij als mogelijke opvolger voor jouw taak ziet. Weeg goed af of je dit wel tegen de betreffende persoon zegt of misschien juist niet. Laat je daarin leiden door Gods Geest.

II Wie ontmoeten we vandaag?

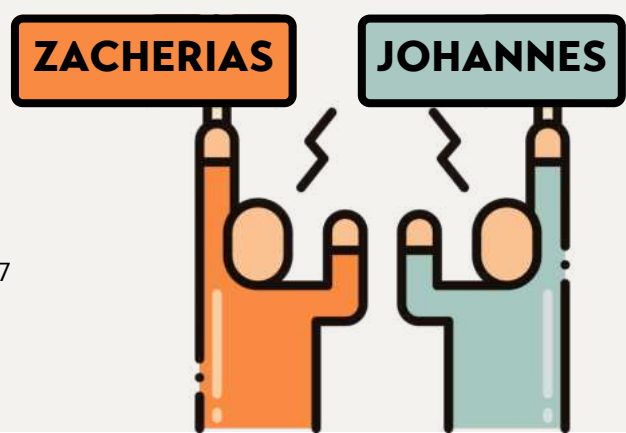
Zacharias en Johannes

Wie is Zacharias?

We leren Zacharias kennen als oude priester, die samen met zijn vrouw Elisabeth verdriet heeft van het feit dat zij kinderloos zijn gebleven. Zacharias, een priester vanuit de afdeling van Abia, (het achtste van 24 priesterafdelingen die ten tijde van koning David werden aangesteld) blinkt uit in rechtvaardigheid. Hij is duidelijk een man die zijn geloof wil leven. Wanneer hij op de dag dat hem de geboorte van zijn zoon Johannes wordt aangekondigd, dienst doet in de tempel, zal hij gekleed zijn geweest in fijn linnen, volgens de voorschriften uit de Torah. Zacharias vervult zijn dienst aan God in het hart van de Joodse godsdienst en traditie. Hoe anders is dit jaren later voor zijn zoon.

Wie is Johannes?

De naam van de zoon van Zacharias en Elisabeth klinkt al voordat het leven bij zijn moeder is ontstaan. Nog voor de aankondiging van de geboorte van Jezus, is er goed nieuws in het huis van twee oude mensen. Een opzienbarende zwangerschap als opmaat naar de onmogelijke zwangerschap van Maria, de moeder van Jezus. Johannes zal altijd de voorloper blijven. Wanneer hij opgroeit en zijn roeping invulling krijgt, is hij als de wegbereider voor Jezus. Als heraut wekt hij de nieuwsgierigheid voor Degene die na hem komt, Jezus Zelf. Johannes vindt je niet in het hart van de Joodse godsdienst. Hij vervult zijn roeping veel meer midden in de samenleving. Tollenaars, soldaten, maar ook gewone Joodse burgers zoeken hem en geven gehoor aan zijn oproep tot bekering. Wie hem ziet, kan nauwelijks vermoeden dat hier de zoon van een priester spreekt. Wie is deze jongeman in zijn kameelharen mantel en zijn bijzondere dieet van honing en sprinkhanen?

Zo vader, zo zoon?

Als de appel ver van de boom valt...

1 Lukas 1:8-17

Toen de afdeling van Zacharias aan de beurt was om de priesterdienst te vervullen, werd er volgens het gebruik van de priesters geloot en werd Zacharias aangewezen om het reukoffer op te dragen in het heiligdom van de Heer. De samengestroomde menigte bleef buiten staan bidden terwijl het offer werd gebracht. Opeens verscheen hem een engel van de Heer, die aan de rechterkant van het reukofferaltaar stond. Zacharias schrok hevig bij het zien van de engel en hij werd door angst overvallen. Maar de engel zei tegen hem: 'Wees niet bang, Zacharias, je gebed is verhoord: je vrouw Elisabet zal je een zoon baren, en je moet hem Johannes noemen. Vreugde en blijdschap zullen je ten deel vallen, en velen zullen zich over zijn geboorte verheugen. Hij zal groot zijn in de ogen van de Heer, en wijn of bier zal hij niet drinken. Hij zal vervuld worden van de heilige Geest terwijl hij nog in de schoot van zijn moeder is, en hij zal velen uit het volk van Israël naar de Heer, hun God, terugbrengen. Hij zal voor Hem uit gaan met de geest en de kracht van Elia, om ouders met hun kinderen te verzoenen en om van zondaars rechtvaardigen te maken, en zo zal hij voor de Heer een volk gereedmaken.'

Verschillen

Linnenkleding en een kameelharen mantel – het lijken uitersten. Toch is het niet alleen maar een kwestie van smaak wat maakt dat Zacharias en Johannes er compleet anders uit zien in het uitoefenen van hun roeping. Bij zijn leven stond Zacharias in het centrum van de Joodse traditie. Zijn leven was ingericht rond het ritme en de verplichtingen van zijn priesterafdeling, de afdeling van Abia (lees ook Lukas 1:5-7). In zekere zin zou je kunnen zeggen dat Johannes zich veel meer in de rand van de traditie beweegt. Zijn invulling van leven en ambt kunnen we beter vergelijken met de profeten

van Israël dan met de lijn van priesters. Johannes is vanaf zijn geboorte aan God gewijd, wat onder andere blijkt uit de bijzondere opdracht om in zijn leven geen wijn of sterke drank te nuttigen (dit gebruik doet denken aan de Nazireeër-belofte [1]). Als een ware profeet haalt hij ook regelmatig uit naar hen die hij als schijn-heilig ervaart. Ook kan hij zich verzoenen met het feit dat hij door zijn strijd anderen nog wel eens tegen de haren in strijkt. Dat komt hem uiteindelijk duur te staan.

[1] In Bijbelse tijden wijdden mensen zichzelf voor langere of kortere tijd aan God toe met een heilige belofte, de zogenaamde Nazireeër-belofte. Dit bevatte een belofte tot het niet nuttigen van sterke drank of iets wat van de wijnstok kwam, het niet afscheren van het hoofdhaar en het niet aanraken van doden. Voorbeelden van twee personen die levenslang onder deze belofte leefden, waren Simson en Samuel. Mogelijk ook Johannes de Doper.

Overeenkomsten

Als we op zoek gaan naar wat het leven van vader Zacharias en zoon Johannes dan toch verbindt, dan vallen de woorden 'heiligheid' en 'gerechtigheid' op. Maar bij beide ziet dat er dus wel heel anders uit. Zacharias leidt een leven waarbij heiligheid naar binnen beweegt: zijn levensstijl en trouw aan God ook in tijden van groot persoonlijk verdriet, zijn grotendeels onzichtbaar voor de mensen. Johannes' strijd voor heiligheid en gerechtigheid beweegt zich naar buiten. Hij laat zijn stem en zijn mening klinken, daar waar iedereen het kan horen: hij neemt plaats in de publieke arena. Zijn manier van doen oogt veel ruwer dan die van zijn vader. Het kan zo maar zijn dat je meer sympathie voelt voor de ene manier van doen dan voor de andere. Waarschijnlijk hangt het samen met je eigen spirituele taal. Maar beide manieren van doen hebben hun tijd en plaats in de geschiedenis van Gods Koninkrijk. Beide manieren van doen hebben dezelfde oorsprong: het hart van de hemelse Vader.

Nog even tijd?

Denk eens na over het volgende:

Soms hebben ouders het voorrecht om hun geestelijke roeping over te dragen aan hun kinderen. Toch vraagt iedere generatie zijn eigen aanpak, zijn eigen taal. Wat neem je over van het voorbeeld van je ouders? En hoe word je je bewust van de specifieke eigen weg die jij moet gaan, waarbij je misschien ook juist zaken vanuit het voorbeeld van je ouders loslaat?

Historie - William en Bramwell

Zo vader zo zoon?

In de Bijbelse verhalen over Zacharias en Johannes hebben we gezien dat ouders soms het voorrecht hebben om hun geestelijke roeping over te dragen aan hun kinderen. Dan kan het gebeuren dat je ziet dat het appeltje wel ver van de boom valt. Vandaag het verhaal van vader William Booth en zijn zoon Bramwell. William Booth was de eerste generaal van het Leger des Heils. Bramwell was chef van de staf (2^e in bevel wereldwijd) en later opvolger van zijn vader. Beiden zijn zeer bepalend geweest voor de ontwikkeling van het Leger des Heils, maar hadden duidelijke verschillen in hun manier van leidinggeven, ondanks hun gedeelde toewijding aan de organisatie en haar missie.

Charismatisch versus administratief

William was een charismatisch, visionair leider. Hij was sterk gericht op evangelisatie en sociale hervorming, met een 'hands-on' benadering en was persoonlijk betrokken bij campagnes en bijeenkomsten. Zijn leiderschap was gebaseerd op Bijbelse inspiratie en directe actie, wat hem populair maakte bij zowel volgelingen als buitenstaanders. Bramwell daarentegen, had een meer administratieve en autocratische stijl. Hij was minder publiekelijk zichtbaar en richtte zich veelal op het interne bestuur van de organisatie. Hij stond bekend om zijn focus op structuur en het in het juiste spoor houden van het Leger des Heils. Daarnaast is zijn onderricht over de leer van heiligmaking in de beginperiode van het Leger van grote waarde geweest.

Relatie met medewerkers

William behandelde mensen met zorg en aandacht voor detail. Hij geloofde in het persoonlijk begeleiden van zijn medewerkers om hen te helpen hun problemen en aanvechtingen stap voor stap te overwinnen. Bramwell eiste absolute gehoorzaamheid en tolereerde geen actief of passief verzet van zijn medestrijders. Dit leidde soms tot spanningen binnen de organisatie, vooral omdat met name oudere officieren zijn autoritaire aanpak niet tolereerden.

Innovatie versus continuïteit

William was een pionier die voortdurend nieuwe methoden ontwikkelde om de armen te bereiken, zoals het opzetten van gaarkeukens in combinatie met evangelieverkondiging. De op militaire leest geschoeide structuur van het Leger hielp bij het effectief organiseren van de activiteiten en het snel inspelen op allerlei situaties. Bramwell richtte zich meer op het behouden van de bestaande structuren die door zijn vader waren opgezet. Hij werd echter tijdens zijn generaalschap bekritiseerd vanwege een gebrek aan beleidsvernieuwing.

Publieke opinie

William was een geliefd leider die respect kreeg van zowel de samenleving als van wereldleiders. Zijn begrafenis was hiervan een bewijs en trok enorme publieke belangstelling, vergelijkbaar met die van een koning. Bramwells leiderschap werd overschaduwd door controverse, zoals beschuldigingen van nepotisme (= begunstigen van familie en vrienden) en interne conflicten. Vanwege gezondheidsproblemen en ontevredenheid over zijn leiderschap werd zijn aftreden in 1929 afgedwongen door de eerste Hoge Raad van het Leger des Heils. Dit staat bekend als de generaalscrisis.

Zo vader zo zoon?

Hoewel beide leiders cruciaal waren voor de groei en stabiliteit van het Leger des Heils en gedreven werden door het evangelie, weerspiegelden hun stijlen verschillende benaderingen: William als de charismatische oprichter en Bramwell als de beheerder die worstelde met veranderende tijden en verwachtingen.

Eigentijdse ervaringen - Dick Krommenhoek

Dezelfde roeping, andere invulling

Tot de helft van de vorige eeuw was het geen uitzondering als meerdere kinderen uit hetzelfde gezin zich geroepen voelden om heilsofficier te worden. Deze trend was vaak nog sterker aanwezig in gezinnen waarvan de ouders zelf officier waren. Zo ging mijn vader, Theo Krommenhoek, in 1939 op zijn 21ste in opleiding tot heilsofficier. En niet veel later volgden zijn drie broers hem in diezelfde keuze. De ouders van dit viertal waren eveneens officier geweest.

De wijze waarop mijn vader zijn officierschap invulde, uitdroeg en voorleefde had een positieve en belangrijke impact op mijn ontwikkeling als kind en mijn geloofsleven. Maar zelf heilsofficier worden was voor mij niet aan de orde. Pas tegen mijn 30ste groeide in mij de roep om volgeling van Christus te zijn als officier van het Leger des Heils. Mijn vader en ik deelden hetzelfde roepingsbesef, maar de wijze waarop wij ons officierschap hebben ingevuld is in veel opzichten zeer verschillend geweest.

We zagen dit ook bij Zacharias en Johannes. In zijn roepingsbesef gaat Johannes in de voetsporen van zijn vader, maar de uitwerking hiervan verschilt aanzienlijk. Zacharias staat in de priesterlijke traditie, terwijl Johannes in die van de profetische staat. Beiden vertegenwoordigen een belangrijke stroming in het jodendom, maar de uitwerking ervan is anders.

De werking van de Geest

In de jaren vlak na de tweede wereldoorlog was het overgrote deel van de Nederlandse bevolking belijdend christen. Daarbij vormde de kerk voor velen ook hun voornaamste sociale netwerk. De officieren die leidinggaven aan de korpsen (geloofsgemeenschappen) van het Leger des Heils richtten zich dan ook naast het evangeliseren, collecteren en Manusje-van-alles zijn, vooral op het bijhouden en dienen van de Leger des Heils korpsbevolking. In zekere zin zou je dit kunnen karakteriseren als 'missie en organisatorisch bevelhebber'. Het element 'bevel' was ook de kern van de taakaanduiding van de korpsleider: bevelvoerend officier.

De tijden zijn niet alleen ingrijpend veranderd; ze veranderen constant en haast sneller dan we kunnen bijhouden. In onze tijd wordt het christendom en de uitingen ervan systematisch gemarginaliseerd. Tegenwoordig mogen bijvoorbeeld zelfs de kerstversieringen op straat geen elementen meer bevatten die aan het Bijbelse kerstverhaal refereren. Het kerkbezoek is dusdanig teruggelopen dat kerkgebouwen worden verkocht en omgebouwd tot appartementen of restaurants. Spiritualiteit, in welke vorm dan ook is 'in' en geloof in de Bijbelse boodschap is 'uit'. Om Christus in deze setting als antwoord op de nood van de mensen en de wereld aannemelijk te maken is – spreekwoordelijk – haast Godsonmogelijk.

Het goede nieuws is dat het Evangelie geen millimeter aan kracht heeft ingeboet, wat inhoudt dat een opwekking het enige is dat het tij kan keren.

Een opwekking vindt plaats als Gods kinderen op elk niveau in het Leger des Heils de heilige Geest de absolute heerschappij te geven over alles wat we persoonlijk, en als Leger des Heils zijn en doen. Maar dan ook álles! We moeten wel bereid zijn om daar de prijs voor betalen. Het betekent namelijk dat we massaal en radicaal onze eigen agenda en zelfverzonnen prioriteiten aan de kant moeten zetten en ons uitsluitend richten op wat God belangrijk vindt, namelijk: mensen tot Christus leiden, zelf groeien in het 'te zijn als Jezus' en met, door het Evangelie bezielde handen, de lijdende mens dienen'.

Als iedereen die geroepen is tot geestelijk leiderschap zich volledig en onvoorwaardelijk inzet om in prediking, onderwijs en persoonlijke ontmoetingen, de voedingsbodem voor een opwekking te leggen, dan mogen we ontdekken en beleven wat echte lofprijzing en aanbidding is.

'Aan God die door de kracht die in ons werkt bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij vragen of denken, aan hem komt de eer toe, in de kerk en in Christus Jezus, tot in alle generaties, tot in alle eeuwigheid. Amen.'

Efeziërs 3:20-21

Whatsappen met....

Nynke de Jager

Hoi Nynke, wat leuk om kennis met je te maken! Zou je jezelf even kunnen voorstellen zodat we je wat beter leren kennen?

Ik ben Nynke, ik ben 18 jaar en woon in Veenwouden. Ik werk in een kinderkledingwinkel. Dit jaar doe ik mee aan de Miss Beauty verkiezingen in de provincie Friesland om te laten zien dat niet alles draait om hoe je eruit ziet, maar omdat je zelfverzekerd mag zijn over wie je bent. Ik ben lid van korps Leeuwarden en speel daar mee in het muziekkorps, wat ik erg leuk vind. Mijn persoonlijke missie is om mensen zoveel mogelijk te helpen en daarbij iets te laten zien van mijn geloof in God.

Wie is jouw grote voorbeeld als het gaat om het nemen van verantwoordelijkheid?

Dat zijn mijn ouders.

Wie is of was voor jou een geestelijk rolmodel, en op welke manier heeft deze persoon jou richting gegeven in je geloof of leiderschap?

Mijn opa en oma waren mijn grote voorbeelden/rolmodellen, ze stonden voor wat ik later wil als ik groter en ouder ben en wat ik dan zou willen voor mijn kinderen/kleinkinderen... een veilige thuishaven om tot rust te kunnen komen.

Heb jij je net als Elia wel eens ontmoedigd of alleen gevoeld? Wat gaf jou toen moed?

Zeker, heel vaak zelfs! Het is niet altijd makkelijk om jong te zijn in deze generatie, met alle social media en online pesterijen is het soms moeilijk om jezelf te blijven. Ik ben steeds meer gaan inzien dat ik goed genoeg ben zoals ik ben en dat dat echt niks te maken heeft met hoeveel volgers ik heb of hoe ik eruit zie. Zolang je maar gelukkig bent.

Johannes koos een totaal andere koers dan zijn vader Zacharias. Volg jij altijd het voorbeeld van je ouders of kies jij ook een totaal andere koers?

Ik denk dat ik dan toch een andere koers neem haha, vooral ook in het dagelijks leven. Ik ga zo weer naar school om stewardess te worden en dat is toch wel iets totaal anders dan mijn ouders, maar ook op geestelijk gebied probeer ik me meer te ontwikkelen in de tijd waar we nu leven in plaats van hoe het was toen mijn ouders jong waren.

Nynke de Jager

Wat zou je oudere generaties binnen het Leger des Heils willen meegeven als het gaat om leiderschapsrollen of verantwoordelijkheden doorgeven aan jongere generaties?

Ga met elkaar in gesprek, vaak weten jongeren meer dan je denkt. Laat je verrassen in een gesprek!

Wat zou je willen meegeven aan jonge mensen die ambities hebben om te staan voor een onderwerp dat ze belangrijk vinden?

Deel waar je voor staat en doe er ook vooral wat mee,. Probeer er meer duidelijkheid over te geven door middel van praten, dat helpt al heel veel!

Kinderpagina - Een voorbeeld zijn

Kettingreactie

Vandaag gaan we het hebben over een voorbeeld zijn voor iemand en welke invloed dit kan hebben. Het gaat over de actie die een reactie veroorzaakt, hieruit komt weer een actie en een reactie voort. Dit noemen we ook wel een kettingreactie. We gaan het uitproberen!

Wat heb je nodig?

- Boeken
- Plank
- Zandloper/ iets wat rolt
- Stukje touw
- Dominostenen/blokjes
- Rol tape
- Kartonnen bekertjes
- Bakje
- IJslolly stokjes
- Schaar
- Alles wat je nog meer kunt vinden om te gebruiken!

Doen!

Bouw van de bovenstaande spullen een baan om een kettingreactie te creëren. Om een voorbeeld te krijgen van hoe de baan eruit kan zien kun je kijken naar het filmpje via de QR-code die hiernaast staat.

Wie zet jou in beweging?

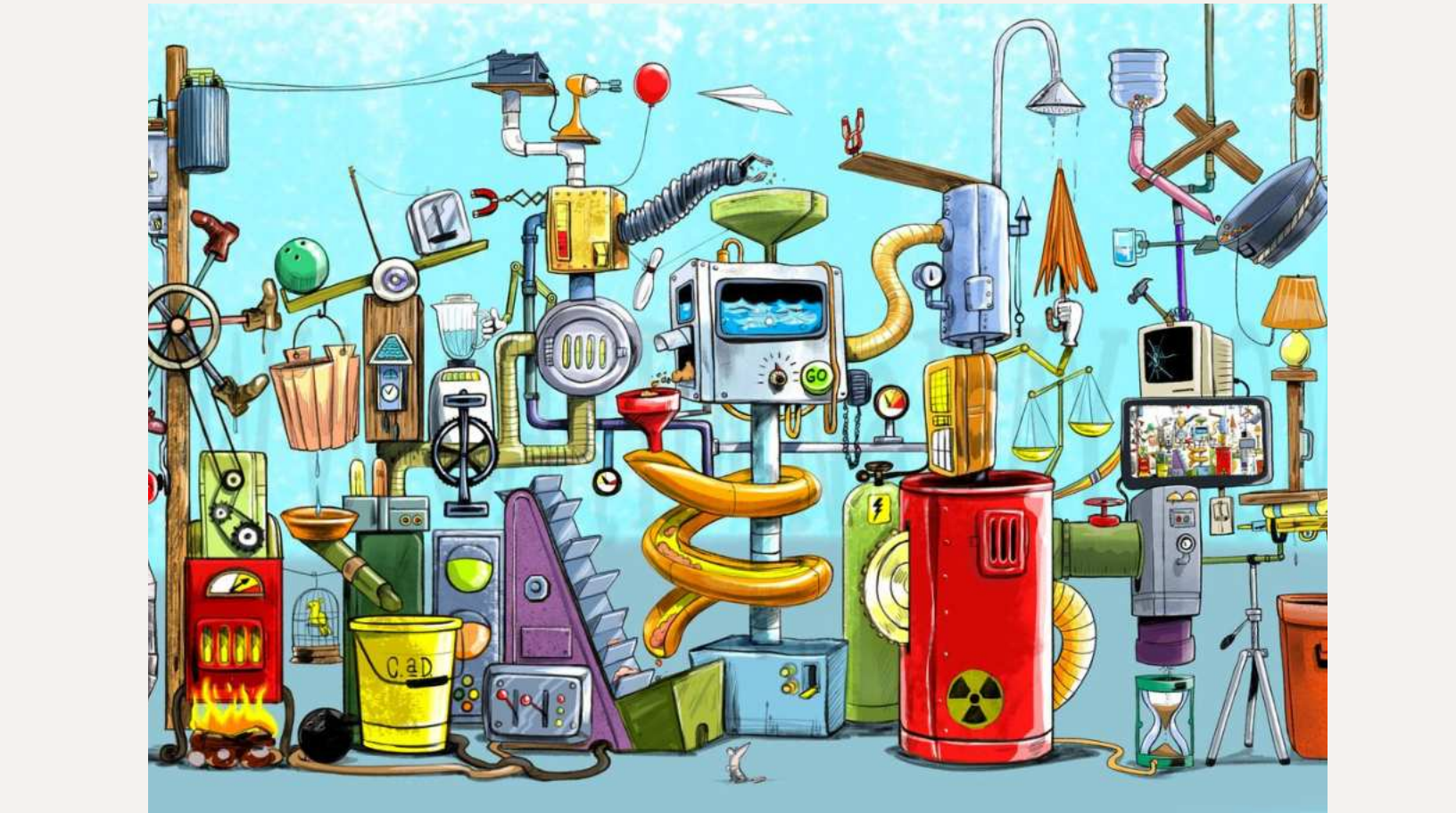
Misschien ken je ze wel, de Bankzitters, Roxy Dekker, de jongens van Stuk TV of die bekende TikTokker? Allemaal voorbeelden met superveel fans, maar waarom zijn dat toch voorbeelden? Vaak is een voorbeeld iemand op wie we graag willen lijken. Misschien willen we wel op diegenen lijken omdat hij heel goed kan zingen, supergoed muziek kan maken of leuke grapjes maakt.

Ook in het Bijbelverhaal van deze week gaat het over een voorbeeld zijn. Elia is het voorbeeld voor Elisa. Elisa kijkt enorm op tegen Elia en wil net zo worden als hij. Het liefste zou je jouw voorbeeld zo lang mogelijk dichtbij hebben in je leven, om maar van hem of haar te kunnen blijven leren. In het Bijbelverhaal lezen we dat Elisa op het pijnlijke moment komt om afscheid te nemen van zijn voorbeeld Elia. Hij vraagt God dan om een dubbele zegen en vraagt of hij net zo krachtig mag worden als Elia! Hij wil laten zien dat hij een goed voorbeeld heeft gehad en wil dit voorbeeld volgen.

Misschien ken jij ook wel zo'n situatie waarin je afscheid hebt moeten nemen van iemand die je heel dierbaar was en die een voorbeeld voor je is geweest? Je moet diegene missen en je voelt enorm veel verdriet. Je had vast graag nog meer van deze persoon willen leren en had hem of haar graag nog eens om advies willen vragen. Wat je bij je draagt zijn de herinneringen en de lessen die je hebt geleerd. Weet dat je ook in momenten van pijn of verdriet altijd mag bidden tot God. Vraag Hem je te helpen en je richting te geven. Hij wil er voor jou zijn in de mooie en de verdrietige momenten.

Vaak zul je het zelf niet doorhebben, maar ook jij kunt een voorbeeld zijn voor anderen. Met het kleinste gebaar kun jij ook al een voorbeeld zijn voor iemand anders. Hoe klein het gebaar ook is, het kan uitgroeien tot iets heel groots. Geef het stokje door!

Gebed

Trouwe Vader,

Als ik terugdenk aan die mantel, Heer,
die kleren, die roken naar Esau,
die Jakob moest aantrekken van zijn moeder,
om zijn vader Isaak te bedriegen.

Als ik terugdenk aan die mantel, Heer,
dat bovenkleed in allerlei kleuren.
Jakob, die deze prachtige mantel aan Jozef gaf.
De mantel die werd uitgetrokken door zijn broers.
Die zijn vader weer terugkreeg om te laten geloven dat Jozef dood was.

Als ik terugdenk aan die mantel, Heer,
die mantel van kamelenhaar.
Van Johannes, maar ook van Elia.
Die mantel die Elia dubbelvouwde en ermee op het water sloeg,
waardoor hij en Elisa droog konden oversteken door de Jordaan.

Als ik terugdenk aan uw mantel, Heer.
Dat purperen gewaad, uitgetrokken na uw bespotting.
Uw mantel, verdeeld door erom te dobbelen.

Ja, die mantel, Heer.
Die mantel die iedere keer een keerpunt, een verandering symboliseert
Dank U wel, dat bij U altijd een nieuw begin mogelijk is.
Dank U wel, voor het kleed van de bevrijding in mijn eigen leven, Heer.
Voor het feit dat U mij hult
in een mantel van gerechtigheid.

Amen.

Gespreksvragen

Bij dag 1 – Elia en Elisa

1. Wat heeft jou aangesproken in het verhaal over Elia en Elisa? Welke vragen heb je?
2. Zijn er dingen in het leven van deze beide mannen en het Bijbelverhaal die je herkent?
3. Heb jij een rolmodel in je leven (gehad)? Wat heb je van hem of haar geleerd?
4. Welke mensen hebben jou specifiek in geloof en leiderschap een goed voorbeeld gegeven? Hoe motiveert je dit voor je eigen ontwikkeling?
5. Ben jij een rolmodel?
6. Kijk nog eens naar de extra vraag bij het verhaal van Elia en Elisa: herken je deze situatie?
7. Bid met elkaar voor de dingen die jullie besproken hebben

Bij dag 2 – Zacharias en Johannes – Zo vader, zo zoon

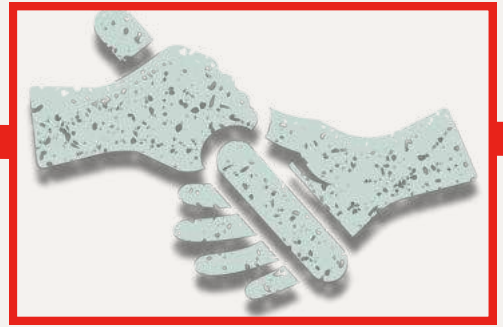
1. Wat heeft jou aangesproken in het verhaal over Zacharias en Johannes? Welke vragen heb je?
2. Zijn er dingen in het leven van deze beide mannen en het Bijbelverhaal die je herkent?
3. Welke stijl past het beste bij jou: stilletjes, maar heilig je weg gaan óf gepassioneerd je stem laten horen in je strijd om heiligheid en rechtvaardigheid?
4. Ken jij iemand die anders is dan jij, misschien zelfs een tegenovergestelde manier van doen heeft, maar toch ook duidelijk in dezelfde strijd voor heiligheid staat? Wat kun je doen om de stijl van de ander meer te leren begrijpen?
5. Johannes lijkt zich te kunnen verzoenen met het feit dat hij door zijn heilige strijd soms mensen tegen de haren instrijkt. Wat vind je daarvan? Hoe is dat voor jou?
6. Kijk nog eens naar de extra vraag bij het verhaal van Zacharias en Johannes: hoe is dat voor jou?
7. Bid met elkaar voor de situaties die gedeeld zijn.

Voer je dit gesprek in een groep van leiders? Sta dan nog eens stil bij de volgende vragen:

1. In welke geestelijke leider (Elia, Elisa, Zacharias en Johannes) herken jij jezelf het meest? Waarom?
 2. Welke inspiratie neem jij mee voor je eigen leiderschap, ook als je niet persé een functie bekleedt die je ziet als geestelijk leiderschap?
 3. Heb jij lessen geleerd rond de besproken thema's, die je met anderen wilt delen? Denk bijvoorbeeld aan:
 - Het opkijken naar een rolmodel en de inspiratie meenemen in je eigen keuzes
 - Het gemis van een rolmodel waar je erg verbonden mee was
 - Het vinden van je eigen weg, ook wanneer deze geheel anders is dan die van je ouders
 - Het omgaan met verschillen in de stijl van strijden voor heiligheid en rechtvaardigheid
- Welke tip geef jij anderen? Deel samen zo dat je er elkaars ontwikkeling mee aanmoedigt!

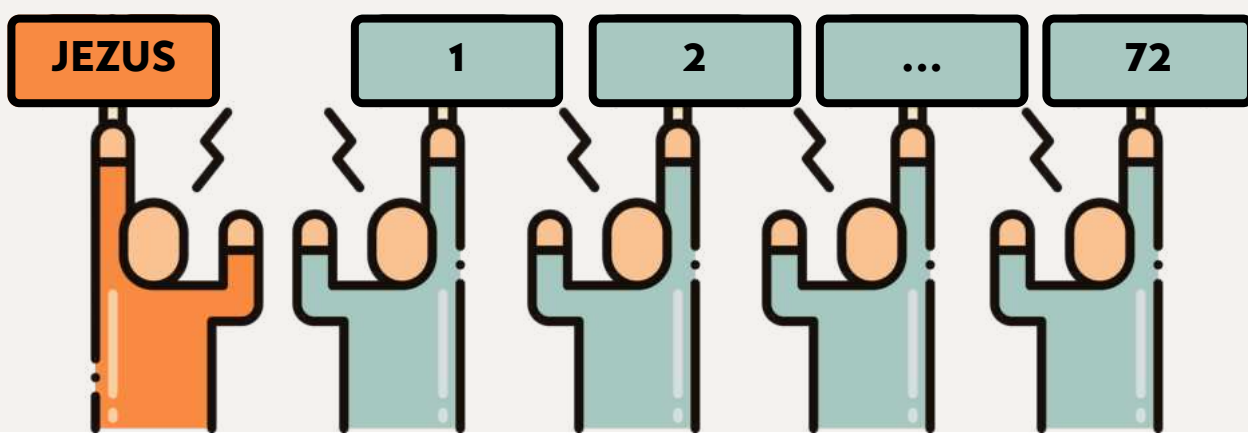
Week 4

I Wie ontmoeten we vandaag?

Jezus en de tweeënzeventig

In het Lukas-evangelie wordt beschreven hoe Jezus eerst zijn twaalf leerlingen voor een korte missie op pad stuurt (Lukas 9) en vervolgens de groep van zendingen uitbreidt naar tweeënzeventig (Lukas 10). In sommige Bijbelvertalingen is in de geschiedenis ook wel het aantal van 70 leerlingen gebruikt. In het Westerse christendom wordt deze groep gewoon als 'leerlingen' van Jezus aangeduid, maar in het Oosterse christendom worden zij als 'apostelen' aangemerkt. Hiermee wordt duidelijk dat aan hun rol een groot gewicht wordt gehangen. Dit zijn de mensen die door Jezus zijn aangesteld om Zijn kerk te bouwen. Ondanks dat er in de Bijbelse teksten geen namen worden genoemd bij deze groep van tweeënzeventig, is er binnen vroegchristelijke geschriften wel een traditie bekend waarin een lijst is opgesteld van mensen van wie men dacht dat deze er bij waren. In deze lijst werden in de 17e eeuw nog wijzigingen aangebracht. Dit werd gedaan, omdat van bepaalde apostelen duidelijk was dat men afvallig was geworden. Men voegde dan anderen toe die ook in het Nieuwe Testament werden genoemd en als heilige bekend stonden.

Impact vergroten

Iedereen krijgt een kans

Lukas 10:1-11

Daarna stelde de Heer tweeënzeventig anderen aan, die Hij twee aan twee voor zich uitzond naar iedere stad en plaats waar Hij van plan was heen te gaan. Hij zei tegen hen: 'De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders; vraag dus de eigenaar van de oogst of Hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen. Ga op weg, en bedenk wel: Ik zend jullie als lammeren onder de wolven. Neem geen geldbuidel, geen reistas en geen sandalen mee, en groet onderweg niemand. Als jullie een huis binnengaan, zeg dan eerst: "Vrede voor dit huis!" Als er iemand woont die de vrede liefheeft, zal jullie vrede met hem zijn; zo niet, dan zal die vrede bij je terugkeren. Blijf in dat huis, en eet en drink wat men je aanbiedt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere. En als jullie een stad binnengaan en daar welkom zijn, eet dan wat je wordt voorgezet, genees de zieken die er zijn en zeg tegen hen: "Het koninkrijk van God heeft jullie bereikt." Maar als jullie een stad binnengaan waar je niet welkom bent, trek dan door de straten en zeg: "Zelfs het stof van uw stad dat aan onze voeten kleeft, schudden we van ons af en laten we bij u; maar bedenk wel: het koninkrijk van God is nabij!"

Kansen

In de traditie van de Oosterse kerk bestond een lijst waarin men de tweeënzeventig (zeventig) gezondenen van namen voorzag. Een lijst waar later in de geschiedenis nog eens in geschrapt werd, omdat bepaalde mensen die er in genoemd werden, afvallig waren geworden. Kortom: niet alle mensen die door Jezus op pad werden gestuurd om het Koninkrijk te verkondigen, haalden de eindstreep van het geloof. Misschien verloren ze hun geloof. Misschien kozen ze voor wegen in het leven die niet te rijmen waren met Gods richtlijnen. Wat het ook was, men voelde zich niet langer trots op deze namen, en wilde ze dus liever vervangen door namen van succesvolle zendelingen. Ondanks dat het in Westerse kerkelijke traditie helemaal geen thema is wie de daadwerkelijke namen zijn bij deze groep, brengt deze keuze van de Oosterse kerk wel een vraag met zich mee. Want maakte Jezus dan inschattingfouten bij de keuze van de mensen die Hij uitzond? Moet een aangepaste lijst verbloemen dat de

Heer het mis had in de keuze die Hij maakte? Diezelfde vraag doet zich ook al voor wanneer je kijkt naar Jezus' keuze voor de twaalf leerlingen. Waarom koos Jezus Judas? Waarom koos Jezus niet een stabiel persoon in plaats van Petrus? Zou het antwoord kunnen zijn: mensen krijgen kansen? Iedereen krijgt kansen. In het Leger des Heils hechten we er aan dat Gods keuze voor iemand niet een keuze is die anderen uitsluit, maar ook geen keuze is waardoor jouw eigen rol buiten spel wordt gezet. Wat jij kiest, doet er toe. God kan Zijn heil en Zijn hoopvolle plannen met jou uitvoeren wanneer jij 'Ja' antwoordt op Zijn uitnodiging. God is een God van uitnodigingen. Je wordt uitgenodigd om deel te zijn van Gods redding: Kies jij voor Jezus? Maar je wordt ook uitgenodigd om deel te zijn van Gods missie: "Wil jij gebruikt worden in Mijn plan voor deze wereld?" Ook als je niet trots bent op resultaten uit het verleden, is het belangrijk aangehaakt te blijven. Vraag om vergeving aan God en mensen en ga met goede moed en een zuiver hart opnieuw aan de slag!

Nog even tijd? Denk eens na over het volgende:

Mensen kansen geven brengt het risico met zich mee dat het goed of dat het minder succesvol afloopt. Soms kun je als leider de neiging krijgen om zaken maar liever zelf te doen, om te voorkomen dat het bij anderen minder goed uitpakt. Maar Gods beweging is een beweging van uitbreiding: ieder mag meedoen. Niemand wordt bij voorbaat afgeschreven. Met de steun van een maatje (Jezus stuurt niemand alleen op pad) mogen mensen het proberen. En op die manier wordt Jezus' boodschap verspreid en vergroot het gebied zich waar mensen de uitnodiging van Jezus gaan horen. Wie biedt jij een kans? Voor wie kun jij het maatje zijn, die een ander helpt groeien?

En nu jij!

Allemaal opvolgers

Johannes 15:14-17 en 26-27

Jullie zijn mijn vrienden wanneer je doet wat Ik zeg. Ik noem jullie geen slaven meer, want een slaaf weet niet wat zijn meester doet; vrienden noem Ik jullie, omdat Ik alles wat Ik van de Vader heb gehoord, aan jullie bekendgemaakt heb. Jullie hebben niet Mij uitgekozen, maar Ik jullie, en Ik heb jullie opgedragen om op weg te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht. Dan zal de Vader je alles geven wat je Hem in mijn naam vraagt. Dit draag Ik jullie op: heb elkaar lief.

Wanneer de pleitbezorger komt die Ik van de Vader naar jullie zal zenden, de Geest van de waarheid, die van de Vader komt, zal die over Mij getuigen. Ook jullie moeten mijn getuigen zijn, want jullie zijn vanaf het begin bij Mij geweest.

Jij bent aan de beurt

Er zijn soms van die situaties waarbij je graag je beurt voorbij laat gaan. Sommige mensen staan te trappelen om, ook als volwassene, op een uitnodiging van een kind in te gaan om mee te springen op de trampoline. Anderen laten graag hun beurt voorbijgaan! Sommige mensen worden enthousiast bij het idee om een parachutesprong te maken. Anderen laten deze mogelijkheid graag aan zich voorbijgaan!

Jezus doet ook een uitnodiging. Het Bijbelgedeelte in Johannes 15 bevat de gesprekken tussen Jezus en Zijn leerlingen vlak voor Zijn lijden. Jezus weet dat Hij binnenkort de fysieke nabijheid van Zijn leerlingen kwijt zal raken. Nu is de tijd om hen nog eens bewust te maken van het feit dat Zijn vertrek zowel een belofte als een uitnodiging bevat. De belofte is een belofte gericht op de leegte die zal ontstaan door het vertrek van Jezus: de heilige Geest, de stille stem in het hart, zal aan de leerlingen gegeven worden. De leegte zal gevuld worden. Wie voor Jezus leeft, loopt vol met deze hemelse stroom van kracht, passie, heelheid, zuiverheid en wijsheid. Dat is stap één. Maar stap twee is de missie: "Vertel anderen over wat je met mij hebt meegemaakt", zegt Jezus. Wees een getuige. In onze taal heeft het woord 'getuige' vooral een klank voor situaties waarin er zaken mis zijn gegaan: Kun jij getuigen van de toedracht van dit ongeval? Kun jij getuigen dat deze persoon bij jou was ten tijde van dit misdrijf? Deze juridische betekenis kende men in de tijd van Jezus ook, maar daarnaast betekent 'getuigen' ook dat je jouw ervaring over God deelt. Belangrijk is om, voor je een getuige kunt zijn, te weten welke ervaring jij met God hebt. Spreek altijd woorden uit je eigen ervaring. Het meest krachtig is je verhaal over God als mensen in jouw leven een verandering kunnen zien; veranderde mensen zijn het beste bewijs voor de echtheid van Gods verhaal. Dus als je wél een ervaring met God hebt, wanneer je wél in je leven hebt ervaren dat Jezus rust, heelheid, vernieuwing, vergeving of bevrijding brengt: houd je dan niet in! Deel je verhaal!

In onze tijd lijkt het soms alsof het geluid van Jezus wegwijnt. Jij kunt in je eigen wereld iets doen om dit te voorkomen. De meeste mensen komen tot geloof doordat ze met christenen in aanraking komen. Wees een zichtbare christen, wees een hoorbare christen. Wees een getuige! Vandaag ronden we het project #ReBooth2025 af. De titel van dit project is vandaag de opdracht: En nu jij! Door de eeuwen heen hebben allerlei mensen hun geloof en hun geestelijk leiderschap aan anderen overgedragen. Jezus stelde twaalf leerlingen aan, zond tweeënzeventig anderen uit. En de zendingsopdracht die zij ontvingen is nu voor jou: Jij mag Zijn navolger zijn. Sterker nog: misschien mogen we wel zeggen: Jij mag Zijn op-volger zijn! Niet in goddelijkheid, maar wel in de missie! En nu jij!

Nog even tijd?

Denk eens na over het volgende:

Wie een getuigenis aflegt voor een rechtbank of binnen een gesprek met de politie, weet dat het belangrijk is om duidelijk en begrijpelijk uit te leggen hoe zaken gebeurden. In een tijd waarin de meeste mensen geen verbinding met kerk of godsdienst hebben, is het belangrijk om extra aandacht te besteden aan onze taal. Hoe kunnen we ons geloofsverhaal begrijpelijk aan anderen uit leggen? Ga eerst het gesprek eens aan met iemand vanuit jouw geloofsfamilie en help elkaar na te denken over woorden die zeggingskracht hebben in deze tijd!

Historie - En nu wij!

Leger des Heils musicals

John Gowans en John Larsson, worden wel de Webber en Rice genoemd van het Leger des Heils. Hun musicals hebben een grote impact gehad op de cultuur en missie van het Leger des Heils wereldwijd. Gowans schreef voornamelijk de teksten, terwijl Larsson de muziek componeerde.

Gowans is in 1934 in Schotland geboren als zoon van officieren (pastors) van het Leger des Heils. Larsson werd in 1938 geboren in Zweden, ook zijn ouders waren officier. De twee ontmoetten elkaar in 1967 toen ze waren aangesteld aan de Internationale William Booth Kweekschool in Londen. Ze waren destijds allebei kapitein en maakten deel uit van een kleine groep heilssoldaten die de mogelijkheid bespraken om een musical te schrijven voor het Jeugdjaar 1968, dat als thema meekreeg Take-over Bid (En nu wij), een voor die tijd controversieel thema dat waarschijnlijk de haren van conservatieve heilssoldaten overeind deed staan. De verhaallijn van deze eerste musical was simpel, maar uitdagend. Jongeren van een Leger des Heils korps (kerk) bieden aan om de leiding van een korps over te nemen, maar komen gaandeweg tot de ontdekking dat het niet alleen gaat om het besturen van een korps, maar dat zij de leiding van Gods heilige Geest nodig hebben om in hun opzet te slagen. "De musical werd opgevoerd op een zondag, een nogal riskante onderneming, maar toen aan het einde van de opvoering een grote groep heilssoldaten en officieren opstond en gewoon niet ophield met applaudiseren, wisten we dat het tijdperk van Leger des Heils-musicals was aangebroken", aldus Larsson. Het succes van 'Take-over Bid' was enerzijds te danken aan het feit dat deze musical de eerste in zijn soort was en anderzijds dat het ook een zeer relevante boodschap voor de jongere generatie had. En nu wij? Hoe geven wij door Gods Geest geleid gestalte aan onze missie?

Innovatief en eigentijds

Het succes van de eerste musical bracht Gowans en Larsson ertoe nog negen andere musicals te schrijven, waarvan Hosea, Jesus Folk en Spirit de bekendste zijn. Larsson beschouwde de musicals Jesus Folk en Spirit als de musicals die "alle barrières tussen kerkelijke denominaties overwonnen". Volgens hem "werden de musicals begin jaren 70 goed ontvangen door kerken, precies op het moment dat de 'Holy Spirit Renewal Movement' (een vernieuwingsbeweging onder invloed van de heilige Geest) doorbrak in de verschillende kerken.

De musicals van Gowans en Larsson vertegenwoordigden een gedurfde, innovatieve benadering van de missie van het Leger des Heils. Ze combineerden eigentijdse muziekstijlen met sterke evangelische boodschappen, wat het beleid van Leger weerspiegelde om moderne methoden te gebruiken om mensen te bereiken met het evangelie. Deze benadering sloot aan bij de traditie van het Leger des Heils om zich aan te passen aan culturele trends en tegelijkertijd de kernmissie te behouden.

Hun musicals worden nog regelmatig uitgevoerd binnen het Leger des Heils. Deze voortdurende waardering toont de blijvende invloed van hun werk aan op de muziekstijl en missie van het Leger des Heils.

Gowans was Generaal van het Leger des Heils van 1999-2002 en Larsson van 2002-2006.

Eigentijdse ervaringen - Stephanie Joy Eerhart

Ik ben werkzaam bij Leger des Heils in de regio Amsterdam. Hier ben ik afdelingsmanager van het regionaal punt ervaringskennis, beter bekend als de Herstelacademie. Hieronder vallen de inloop THUIS, de trainingen en de inzet van ruim 15 ervaringsdeskundigen. Een bijzondere positie omdat ik veelal mag werken met medewerkers die, na levensontwrichtende gebeurtenissen, gekozen hebben voor het werken in de zorg.

Er is onder hen zoveel potentie, zoveel kennis en zoveel drive om de kwaliteit van zorg optimaal te krijgen dat dit mij elke dag energie geeft. De passie voor de doelgroep herken ik als geen ander. Er zorg voor dragen dat zij kunnen shinen door alle randvoorwaarden goed te regelen vind ik een dankbare taak.

De Heilige Geest houdt mij daarin nederig. Het is Zijn genade dat ook ik van betekenis mag zijn in het werken bij Leger des Heils. Het geeft me richting. "Hoe kan ik zo reageren dat ik hierin wat van Jezus liefde toon aan de ander?", maar ook zeker "Hoe kunnen wij als medewerkers zó werken dat onze deelnemers ervaren dat ze geliefde kinderen van God zijn", is een standaard gebed als ik op weg ben naar een nieuwe werkdag.

Whatsappen met....

Pelle van der Zee

Hoi, Pelle! Zou jij je even kunnen voorstellen? Wie ben je? Waar woon je en wat doe je in het dagelijks leven?

Ik ben Pelle van der Zee, 30 jaar, woonachtig in Harlingen. Ik ben getrouwd met Melody en vader van Mees van 1 jaar. Ik werk als polisspecialist bij Zilveren Kruis in Leeuwarden. Hier werk ik projectmatig aan verbeteringen binnen het bedrijf rondom alles wat te maken heeft met de zorgverzekeringen van Zilveren Kruis.

Op welke manier ben jij betrokken bij het Leger des Heils?

Ik ben als heilssoldaat en kapelmeester betrokken bij het korps van Harlingen. Daarnaast ben ik muzikant in de landelijke brassband, de Amsterdam Staff Band.

Op welke manier raakt jouw persoonlijke missie die van het Leger des Heils?

Ik zie het Leger des Heils als een verlenging van de normen en waarden die ik vanuit mijn opvoeding heb meegekregen. Vanuit liefde van en voor God klaarstaan voor je medemens!

Je geeft leiding aan het muziekkorps in Harlingen, hoe is dat zo gekomen?

Meer uit noodzaak dan dat het een keuze was om eerlijk te zijn. Onze vorige kapelmeester, Piet Visser, was inmiddels al 40 jaar dirigent toen hij mij benaderde om de leiding aan ons muziekkorps over te nemen. Op dat moment zag ik dat nog niet zitten. Ik vond zelf muziek maken nog te leuk. Piet liet in de twee jaar die volgden nog wel eens vallen dat hij in de nabije toekomst wilde stoppen. Ik heb er toen over nagedacht en uiteindelijk de keuze gemaakt om het 'stokje' over te nemen. Ik zag in dat het inderdaad tijd was voor een nieuwe generatie om de verantwoordelijkheid te nemen, in dat geval op muzikaal vlak binnen ons korps. Dat is inmiddels drie jaar geleden. Op zowel muzikaal als leiderschapsvlak denk ik veel te zijn gegroeid. In het begin was er nog wel eens spanning. Die is in dat opzicht weg. Nu is het vooral een eer en uitdaging om het beste uit het muziekkorps te halen.

Wie is jouw grote voorbeeld als leider?

Dat is dan toch wel mijn opa. Een heilssoldaat in hart en nieren die zichzelf denk ik niet eens als leider zag, maar het in mijn ogen zeker wel was. Hij was iemand die in heel veel vlakken binnen onze regio zich inzette voor zijn medemens. Hij was het type leider die vooropliep en door zijn handelingen mensen inspireerde.

Pelle van der Zee

Wat is de grootste uitdaging van het hebben van een leiderschapsrol als jong persoon?

In de maatschappij waarin wij leven wordt veel waarde gehecht aan ervaring en soms ook wel senioriteit. Als eind twintiger werd ik kapelmeester van een band waarin ook een aantal muzikanten zaten die al jaren speelden en een stuk ouder zijn dan ik. Ik denk dat meerder jongeren die in zo'n situatie komen dan wel twijfels hebben hoe ze zo'n rol moeten aanpakken, en of ze wel serieus genomen worden. Ik had die twijfel in het begin in ieder geval wel.

Hoe vind jij dat muziek een rol kan vervullen in de missie van het Leger des Heils?

Op twee manieren. Muziek verbindt omdat het taal te boven gaat en mensen van verschillende afkomst kan verbinden. Daarnaast werkt het ook drempelverlagend. De missie van het Leger zit verweven in onze muziek en zorgt voor een aanknopingspunt wanneer we op straat onze boodschap willen verkondigen.

Wat is het mooiste moment/de grootste zegen geweest sinds je deze rol vervult?

Dat ik als leider van ons muziekkorps onze band en in het verlengde daarvan onze missie naar buiten kan brengen. Het mooiste moment vind ik lastig te benoemen. De 4-mei herdenkingen waaraan wij ieder jaar medewerking verlenen komt dan naar boven.

Wat zou je de verschillende generaties binnen het Leger des Heils willen meegeven als het gaat om leiderschapsrollen doorgeven aan jongere generaties?

Dat de generaties van elkaar kunnen leren en dat de oudere generatie er niet vroeg genoeg mee kan beginnen om jongeren erbij te betrekken. Jongeren zou ik willen aanraden om gebruik te maken van de ervaring van ouderen, maar ook wel je eigen weg te banen.

Heb jij weleens ervaren dat Jezus jou 'uitzond', net zoals in Lukas 10? Wat deed dat met je?

Ik weet niet of het uitzenden is, maar ik denk wel dat hij ook mij gebruikt in de verkondiging. Wanneer mensen na een kerkdienst of een concert naar mij toekomen die zijn geraakt door een melodie of de tekst, voelt het goed om te weten dat we dit niet voor onszelf doen. Ik ben ook dankbaar dat ik in mijn leven verschillende 'maatjes' heb gehad die met mij meetrekken. Vroeger was dat mijn zusje Jutta en nu mijn vrouw.

Kinderpagina - Niet laten vallen

Proefje

In het volgende proefje nemen we jullie op een spannende manier mee.

Wat heb je nodig?

- Stevig dun touw
- Mok met een oor
- Sleutel
- Lang potlood
- Schaar
- Meetlint
- Zachte ondergrond

Doen

- Stap 1. Knip een stuk touw af van ongeveer 1 meter.
- Stap 2. Knoop het ene uiteinde van het touw goed vast aan het oog van de sleutel.
- Stap 3. Knoop het andere uiteinde van het touw goed vast aan het oor van de mok.
- Stap 4. Ga op een plek staan waar je de ruimte (en een zachte ondergrond) hebt.
- Stap 5. Houd het potlood horizontaal vast met je linkerhand.
- Stap 6. Hang het touw over het midden van het potlood.
- Stap 7. Trek met je rechterhand aan de sleutel zodat de mok tegen het potlood aankomt.
- Stap 8. Houd de sleutel iets lager dan de mok.
- Stap 9. Laat de sleutel los.

Wat gebeurt er?

Dit proefje laat ons heel duidelijk zien hoe het eruit ziet als je wordt geholpen. Terwijl je de mok laat vallen krijgt hij eigenlijk een tweede kans. De mok valt namelijk niet kapot op de grond doordat hij wordt vastgehouden door de sleutel. Zo is het ook in ons leven, God wil jou opvangen, Hij is als het ware jouw sleutel! Hij strekt zijn helpende hand naar je uit en laat je nooit vallen. Soms lukt het doen van een opdracht die iemand je geeft niet altijd in één keer, maar God geeft je altijd een tweede kans en zelfs een derde, vierde, vijfde en ga zo maar door.

Hoe doe jij dat?

Misschien heb je het wel eens meegemaakt... iemand zegt op school: "Wat jij doet is echt niet leuk! Nu mag je niet meer op mijn kinderfeestje komen!". Wat ben je blij als het de volgende dag allemaal weer vergeten is en je toch wél voor dat kinderfeestje wordt uitgenodigd! Jullie beginnen weer opnieuw met elkaar! Er is een nieuwe kans!

Heb jij ook iemand wel eens een nieuwe kans gegeven, nadat er iets misgegaan was wat je boos of verdrietig maakte? Wat gebeurde er toen je dit deed?

Het is niet altijd makkelijk om iemand een tweede kans te geven. Vooral als er iets is gebeurd wat je echt niet leuk vond. Maar toch is het fijn als iets opgelost wordt, want dan kun je weer samen verder! En samen sta je zoveel sterker.

De vrienden van Jezus hadden vast ook wel eens een beetje ruzie. Maar ze proberen toch, hoe verschillend ze ook zijn, samen te blijven, want ook in het werk van God kun je beter samen zijn dan alleen. Je kunt elkaar helpen en steunen. Je kunt elkaar opvangen als het even lastig is. Je kunt voor elkaar bidden en moed inspreken. Samen mag je Gods opdracht om Zijn verhaal door te geven in deze wereld uitvoeren.

Met Gods kracht en helpende hand kun je dan samen elke uitdaging aan!
Omarm maar de weg die God voor je heeft uitgestippeld en neem Hem mee op je reis. En weet, Hij laat jou nooit vallen!

Gebed

Vader die mensen liefheeft,

Wat heb ik toch een prachtige verhalen uit de Bijbel mogen lezen.
Ik kwam mensen tegen die op weg gingen,
allemaal met een eigen levensverhaal.

Als ik terug denk aan deze geloofsmensen,
zie ik soms daarin iets van mezelf, maar soms ook helemaal niet.
Zij gingen in geloof, in vertrouwen.

Maar nu ik, Heer. Roept U mij ook, Heer?
Net zoals die 72 mensen,
die uitgezonden werden om op weg te gaan?

Ik wil ook graag op weg gaan. De wereld in.
Mensen uitnodigen om met U onderweg te gaan.

Tegelijkertijd kom ik in mijn wereld
zoveel ingewikkelde dingen tegen.
Ik heb soms vragen en twijfels.
Ik vraag me ook wel af of ik het goed genoeg doe.

Ik bid U Heer, om bij me te zijn met uw heilige Geest.
Want die is krachtig en sterk.
Die heeft me immers geleerd
dat ik mag komen zoals ik ben.

Ja Heer,
als uw heilige Geest met me mee wil gaan, dan zál ik gaan.
Want, zijn we uiteindelijk niet allemaal navolgers van Jezus?

Geef mij alstublieft uw zegen te ervaren, Heer.
U zij alle eer. Halleluja.

Amen.

Gespreksvragen

Bij dag 1 – Jezus en de tweeënzeventig

1. Wat heeft jou aangesproken in het verhaal over Jezus en de tweeënzeventig? Welke vragen heb je?
2. Zijn er dingen in het Bijbelverhaal die je herkent?
3. Wat vind jij van de gedachte dat de lijst met namen aangepast werd in de geschiedenis?
4. Wat is de waarde van ieder een kans geven? Wat zijn de uitdagingen?
5. Kijk nog eens naar de extra vraag bij het verhaal van Jezus en de tweeënzeventig: voor wie kun jij een maatje zijn?
6. Bid met elkaar voor de dingen die jullie besproken hebben.

Bij dag 2 – Jezus en de heilige Geest

1. Wat heeft jou aangesproken in het verhaal over Jezus en de heilige Geest? Welke vragen heb je?
2. Zijn er dingen in dit Bijbelverhaal die je herkent?
3. Welke klank heeft het woord 'getuige' voor jou? Mocht je moeite hebben met dit woord, welk ander woord is voor jou wel een helpende manier om over jouw rol als verteller van Jezus' verhaal te denken?
4. Welke ervaring met God, met Jezus, met de heilige Geest, durf jij woorden te geven richting een ander? Deel eens met elkaar en help elkaar je verhaal te doordenken voor het moment dat je de kans krijgt om te delen.
5. Kijk nog eens naar de extra vraag bij het verhaal van Jezus en de heilige Geest.
6. Bid met elkaar voor de situaties die gedeeld zijn.

Voer je dit gesprek in een groep van leiders? Sta dan nog eens stil bij de volgende vragen:

1. Vanuit welk verhaal komt het duidelijkste een uitdaging op jou af voor jouw rol als leider binnen het Leger des Heils? Waarom?
2. Heb jij lessen geleerd rond de besproken thema's, die je met anderen wilt delen? Denk bijvoorbeeld aan:
 - Het vergroten van de impact door het vergroten van de kring van hen die meewerken
 - Het geven van kansen aan iedereen, zonder zekerheid van slagen
 - Het doorgaan, ook wanneer je met spijt terug kijkt op eigen falen
 - Het bewust nemen van een rol als getuige van Jezus in je eigen leefwereld
 - Het zoeken naar begrijpelijke taal en vormen die aansluiten bij de mensen van de 21e eeuwWelke tip geef jij anderen? Deel samen zo dat je er elkaars getuigenis mee aanmoedigt!

Colofon

Projectcoördinator & overdenkingen

Immy Hoekstra - Rondaan (envoy)

Historie

Simon van der Vlugt (majoor)

Gebeden

Joanneke van Schaik - Jong (majoor)

Coördinatie bijdragen Whatapp-gesprekken

Marlies Fledderus - Smedinga

Kinderpagina

Jutta van der Zee

Vormgeving & redactie

Silvia van Boven (aux. kapitein)

